ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 149ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Ἀπριλίου—Ἰουλίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 14ης Ἰουνίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

247. Λεξίγριφος

Εἷς ἀριθμὸς τὸ πρῶτον,
Τὸ δεύτερον τιμή,
Τὸ σύνολόν μου ρῆμα
Γνωστόν, ἐκ τῶν εἰς μῖ.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἰολικῆς Κιθάρας

248. Μεταγραμματισμὸς

Ἓν ὄργανον λαμβάνω
Τοῦ ἀλλάζω μιὰ χορδή,
Καὶ νόμισμα σοῦ κάνω
Χρυσοῦν εἰς τὴ στιγμή.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῶν Ἑλλήνων

249. Ἀναγραμματισμὸς

Εἰς τὰ κύματα μὲ βλέπεις,
Ὅπως ἔχω ἂν μάφίσης·
Κι' ἀπ' τὸ σκότος θὰ σὲ βγάλω
Ἂν μὲ ἀναγραμματίσης.
Ἐστάλη ὑπὸ Ἰουλίας Β. Χατζηκωνσταντίνου

250. Ψαροκόκκαλον.

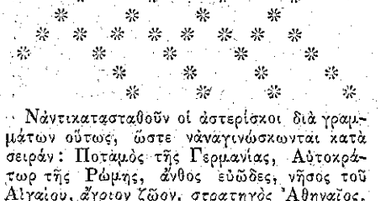

Νάντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως, ὥστε νὰναγινώσκωνται κατὰ σειράν: Ποταμὸς τῆς Γερμανίας, Αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης, ἄνθος εὐῶδες, νῆσος τοῦ Αἰγαίου, ἄγριον ζῶον, στρατηγὸς Ἀθηναῖος, νῆσος τοῦ Αἰγαίου, ὅπλον, φωτιστικόν.
Ἐστάλη ὑπὸ Ἰσμήνης Β. Χατζηκωνσταντίνου

251. Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 2 5 6 2 4	= Λακεδαιμόνιος
2 4 6 2	= Ἤπειρος.
3 2 6 5 2	= Θηρίον.
4 2 5 6 4	= Ξύλον.
5 3 5	= Ἐπίρρημα.
6 1 1 2 4 6 2	= Ἄσκησις.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φράουλας

252. Φύδην - Μίγδην

Ρεγστέ ἂτ νόπαρατ ἐτιζῆ ἂτ ἕβελτω.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μυστηριώδους Σταμπούλ

253—257. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις: τόνος, Ὥρος, κῶνος, βῶλος, λινός.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γιγαντομάχου Ἑλληνος

258. Διπλῆ Ἀκροστιχὶς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχαίαν πόλιν τῆς Ἰταλίας, τὰ δὲ δεύτερα νῆσον τοῦ Ἰονίου:
1. Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ. 2, Ὄρος τῆς Μακεδονίας. 3, Γάλλος τραγικὸς ποιητής. 4, Ἐντομὸν. 5, Ἐθνικὸν σύμβολον.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πολικοῦ Ἀστέρος

259. Φωνηεντόλιπον

Πς - μ - λλν - βρβς
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πληγωμένου Ἠπειρώτου

260. Γρῖφος

			1	
Ε	Ν	1		1
			κ'	
μὲν	νὰ	1		1
			1	

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 6 καὶ 7

64. Ποσειδῶν (πῶς, ι, Δῶν.) 65. Γερμανός - γερανός.—66. Θυμός - μῦθος.
67. Π Η Σ 68, *Ποσειδῶν*
Ρ Δ Η {ὁπός, Σιδὼν, ἐν-
Ο Ε Λ δῶ, ἵππος, δίδω,
Α Λ Ε Κ Τ Ω Ρ ὠόν, Νῶε.)—69-
Α Τ Λ 73. Διὰ τοῦ Κ:
Ρ Ρ Η Κῶς, κόμβος, Κά-
Η Α Σ. σος, κόρος (ἢ πόκος,) κῶμος.—74. ΑΠΕΛΛΗΣ (Ἀντιγόνη, Ἱππίας, Ἐτεοκλῆς, Αἴολος, Σπυλος, ἩρακλΗς, ΦειδίαΣ.) -75 Μήτηρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἡ οἰκονομία.—76. Ἀνὴρ ἄνδρα καὶ πόλις πόλιν σώζει. (ἂν Ἥραν Δράκε - πολ' εἰς πολ - ἦν σο ζῇ.)

77. Μελίτη (μέλι, τί.)—78. Νιόβη (νῖ, ο, δῆ.)—79. Λάμαχος-ἄμαχος.—80. Μοδένα-Βοδενά.
81. ΓΑΡ 82—85. 1. Ὄνος (ὅ-
ΑΣΗΡ πωΣ Ο ΝΟμος...) 2.
ΡΗΝΟΣ Λάμα (ἔκΑΜΑ Λάθη.)
ΡΟΔΗ 3. Γάτα (εἶδΑ ΤΑ Γαλ-
ΣΗΣ λικά...) 4. Λύκος (αὐτόΣ ΟΚΥΛινδρος...)—86. Λουκάνικο (ΛουΛΟΥΚΑ, ΝΙΚΟ...)—87. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Κόλασις, Ὡραῖος, Νίκη, Σκότος, Τέλος, Ἄκων, Νύξ, Τέλειος, Ἰσχυρός, Νέος' Ὄλβιος, Στενός.)—88. Ἡ σὲ φέρει τὸ φέρον, φέρου καὶ φέρε.—89. Μὴ ἐπίχαιρε ἐπὶ χρήμασιν ἀδίκοις (Μὶ ἐπὶ χε - ρε ἐπὶ χρη - μα σὺν α Δίκης.)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ "ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Βιβλία τερπνά, μορφωτικὰ καὶ ἠθικά, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων.»

Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (μὲ 60 εἰκόνας) φρ. 6. Χρυσόδ. φρ. 8.

Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60.

Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόνου, (μὲ 20 εἰκόνας) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Λεύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν, Ἕκαστον τετράδιον φρ. 0,15.
Δέσμη 7 τετραδίων φρ. 1,—
Δέσμη 15 τετραδίων φρ. 2,—
Δέσμη 25 τετραδίων φρ. 3,—

Ἡ Μαρουσία, (μὲ 21 εἰκόνας) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Ἡ Μοῦσα τῶν Παίδων (ποιήματα) φρ. 1,50. Χρυσόδ. φρ. 2,50.

Ἡ Νίνα (μὲ 20 εἰκόνας) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Παιδικοὶ Διάλογοι (Κουρτίδου) Σειρὰ Α' φρ. 1,50. Σειρὰ Β' φρ. 1,20

Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου) φρ. 2. Χρυσόδ. φρ 3,50.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἕκαστον φρ. 0.50. Χρυσόδετα τὰ 3 ὁμοῦ, φρ. 2,50.

Πρόας ὁ Νικίου (μὲ 24 εἰκόνας) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Ὁ Πυρεισπόλης (μὲ 24 εἰκόνας) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Ὑπὲρ Πατρίδος (μὲ 35 εἰκόνας) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Ὁ Φώτης. Ἔμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σαμαρτσίδου, φρ. 0,60.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ

τοῦ τόμου τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1914, κόκκινα μὲ χρυσᾶ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδιά των εἰς τόμον, εἶνε ἤδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.—Ὑπάρχουν καὶ τῶν ἐτῶν 1906—1913 καλύμματα τιμώμενα ἐπίσης δρ. 1,75 ἕκαστον.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου, ἐλήφθησαν ἀπὸ 8—14 Ἀπριλίου

ΑΘΗΝΩΝ. Ἀνδρ. Ν. Ἰγγλέσης, Μαρ. Σ. Κοσμετάτος, Κόρη τοῦ Ἰονίου, Σπ. Λ. Μάμος, Ἰωάννα Χ. Πουλάκου, Γ. Χ. Πουλάκος, Ἐμ. Ἀλληγός, Κων. Π. Μπάρδης, Ἕρμαν Λευῆς, Κατίνα Γ. Μπαρκούρη, Ἤφικ. Χατζηεμμανουήλ, Χαρ. Δημ. Ἀστρᾶς, Εὐέλπις Μικρασιάτης, Λουΐζα Κοντοπούλου, Ἠδ Π. Γιαννάρου, Ἑλένη Π. Γιαννάρου, Ἀλέξ. Π. Γιάνναρος, Κωνστ. Ι. Πιαλόγλου, Ἀσπασία Α. Πυλαρινοῦ, Χαλακατέβας Ὀμηρική Ἰθάκη, Κωνστ. Ἠλ. Σούρσος, Χαρ. Π. Τσονόπουλος, Ψάρι τῆς Ξηρᾶς, Κεκρυμμένος Θησαυρός, Σκλαβωμένος Ἕλλην, Ι. Ν. Πλατσῆς, Ἱππότης τῆς Ὀμίχλης, Κ. Ν. Τσιμπας.
ΑΓΡΙΝΙΟΥ. Φωτ. Ι. Καΐρης.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ. Μικρὸς Παγανίνης.
ΒΕΛΚΑΣ. Ἡρωΐς τῆς Δήμνου, Δημνιοπούλα.
ΒΟΛΟΥ. Ἰωάν. Ἀλ. Τσιώνης, Ἀννούλα Σπανουδάκη, Τούλα Δ. Καπαΐτζη, Αὐγούστα Π. Παπαδημητρίου.
ΓΥΘΕΙΟΥ. Καλαματιανὸ Διαβολάκι.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ. Ι. Λ. Μερκάτης.
ΖΑΤΟΥΝΗΣ. Μαρία Γ. Μπαρκούρη.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. Χαῖμ Οὐριὲλ Νιγρίν, Ἰουλία Μωϋσῆ, Ἠλ. Μαναφίας, Μεὴρ Μωϋσῆς, Ραφαὴλ Ν. Μάτσα, Δημ. Ε. Παππᾶς, Γεώργ. Ε. Κούστας, Πανελλήνιος Ἀσκῆρ, Ἤρωΐς Μανολιάσας.
ΚΑΛΑΜΩΝ. Εὐστ. Γ. Δραγώνας, Νικ. Ἠλ. Σπυρόπουλος.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ. Μαρία Κρεαζιέ, Μαρία Κ. Καμβύσα, Σοφὸς τοῦ Μέλλοντος.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ. Διον. Σ. Χωραφᾶς.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ. Ἀναστ. Γ. Γιαννακόπουλος, Βοσκόπουλο τῆς Ζήριας.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ. Δαφνοστεφὴς Βασιλεύς.
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ. Ἀριστ. Δ. Βαζούρας, Δαφνοστεφὴς Στρατηλάτης. Π. Μ.
ΝΑΥΠΛΙΟΥ. Στ. Θ. Ἀντωνιάδης. Α. Ν. Παβέλης.
ΠΑΡΓΗΣ. Μέντωρ Ζουλιέττης.
ΠΑΤΡΩΝ. Μίμης Ἀναστασόπουλος, Πατρινὸ Ναυτόπουλο, Ἑλ. Δ. Γιαννακοπούλου, Γερ. Δ. Γιαννακόπουλος, Σπ. Δ. Κουτσουπίδης.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Μαρίνα Β. Βογιώτα, Διον. Ἀντ. Λοβέρδος, Βασ. Δ. Μάλτας, Ἥρως τῶν Ἰωαννίνων, Ἠλ. Α. Βραχνός, Λάγ. Λεονάρδος, Μίμης Κωνσταντινίδης, Ἤρ. Σπυρομήλιος, Φρειδ. Σβάμπερ, Ἀνδρ. Χατζῆς, Ἀθαν. Ἀντ. Λοβέρδος, Δ. Σ. Χρηστίδης, Γ. Ἀττάρ, Π. Σ. Μοῖρας, Ἀλ. Ν. Φοίρας, Ἀλεξάνδρα Χ. Πρίμα, Ι. Δ. Κωνσταντινίδης, Ἀλεξάνδρα Ἀλ. Φοίρα.
ΠΟΡΤ—ΣΑΪΔ. Εὐλαβεία Μπονίτση, Θεολογία Κορδώνη, Ἄννα Χανδρᾶ.
ΠΥΡΓΟΥ. Νίτσα Χ. Σοφιανοπούλου, Διονυσία Γ. Κοντοπούλου, Ἀλεξάνδρα Σ. Νικολακοπούλου, Θεοδώρα Π. Ραπανούλια, Ἑλένη Δ. Παπαγεωργίου, Χρ. Μαγιάτης.
ΣΥΡΟΥ. Νικολ. Ι. Βάτης, Στέφ. Συριανός, Μαρουσὼ Ν. Κοτζιᾶ, Δέσποινα Ν. Κοτζιᾶ.
ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ. Θησεύς.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ. Δημ. Δ. Μεταξᾶς, Σ. Γ. Πασσαλῆς, Βασιλικὴ Δ. Κούραλη.
ΥΔΡΑΣ. Ἑλένη Δεβελέκου, Ἀναστασία Μ. Ζουργοτοῦ, Φρουρὸς τῆς Ἐπταλόφου.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ. Ἰωάν. Ν. Σούλας, Κωνστ. Ἀλ. Τσίντζος, Παντελῆς Κ. Νικολάου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς τέσσαρες: ΛΟΥΪΖΑ ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Ἀθήναις, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΛ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Καλάμαις, ΣΤΑΥΡΟΣ Θ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ἐν Ναυπλίῳ καὶ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΜΑΛΤΑΣ ἐν Πειραιεῖ, οἱ ὁποῖοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Μαΐου.

Τύποις Καταστημάτων «ΝΕΟΥ ΑΣΤΕΩΣ» Κοραῆ 4, Ἀθῆναι.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
Ἐτησία . . . . δρ. 8,—	Ἐτησία . . . φρ. 10,—
Ἑξάμηνος. . . » 4,50	Ἑξάμηνος . . » 5,50
Τρίμηνος . . . » 2.50	Τρίμηνος . . » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ.10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος *Ἐν Ἀθήναις, 25 Ἀπριλίου 1915* *Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 21*

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

Καὶ ἀφίνων τὸ παράθυρόν του, πηγαίνει εἰς τὸ ἄλλο βαγόνι, διὰ νὰ ἰδῇ μὴ θέλουν τίποτε οἱ κύριοί του.

Ἐκεῖ βλέπει μὲ κάποιαν ἔκπληξιν, ὅτι ἄλλοι δύο ἐπιβάται, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώριζεν, ἦσαν μαζὶ μὲ τὴν μὶς Μπρὶδζ καὶ μὲ τὸν ἀδελφόν της.

Ἦσαν καὶ οἱ δύο εὔρωστοι, καλοκαμωμένοι, κ' ἐκ πρώτης ὄψεως ἔκαμναν τὴν ἐντύπωσιν ἀνθρώπων ἐκτάκτως δυνατῶν καὶ τολμηρῶν. Καί, πρᾶγμα παράξενον: ὡμοίαζον τόσον πολὺ μεταξύ των, ὥστε μετὰ δυσκολίας ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ ξεχωρίσῃ τὸν ἕνα ἀπὸ τὸν ἄλλον. Ἐφοροῦσαν κυνηγετικὰς στολὰς ἀπὸ ἀγγλικὴν τσόχαν, ἀλλὰ μαλακὲς μπότες, ὅπως οἱ χωρικοὶ τοῦ τόπου. Δὲν τοὺς ἔλειπεν οὔτε τὸ σομπρέρο οὔτε τὸ φουλάρι. Καὶ πλησίον του εἶχε καθένας τὸ πόντσο του, ἀπὸ τρίχαν γουανάκου, τὸ ὁποῖον ἐμαρτύρει ἐπίσης, ὅτι ἦσαν Ἀργεντινοί, ἢ Ἱσπανοὶ διαμένοντες ἐκεῖ ἀπὸ μακροῦ. Ἐν τούτοις ὁ Ραοὺλ παρετήρησεν, ὅτι οἱ νέοι φίλοι τοῦ κυρίου του ὡμιλοῦσαν μαζί των ἀγγλικά. Καὶ ἡ συνομιλία τῶν μάλιστα ἐφαίνετο πολὺ ἐνδιαφέρουσα.

Ἦσαν ὅλοι σκυμμένοι ἐπάνω εἰς κάποιον σχέδιον, ἁπλωμένον ἐπὶ τῶν γονάτων των κ' ἐφαίνοντο νὰ τὸ σπουδάζουν μὲ προσοχήν.

Διεκόπησαν ἀποτόμως μόλις ἐπλησίασεν ὁ Ραοὺλ καὶ ἡ μὶς Μπρὶδζ τὸν ἔδειξε μὲ τὸ δάκτυλον εἰς τοὺς φίλους της καὶ τοῖς εἶπε σιγά:

— Ζό! Λό! προσοχή!

Καὶ ἔπειτα δυνατώτερα:

— Εἶνε ὁ νέος μου μπόϋ.

Ὁ Ζὸ καὶ ὁ Λό,—μὲ τὰ σύντομα καὶ παράδοξα αὐτὰ ὀνόματα ἡ Ἀμερικανὶς ὠνόμασε τοὺς νέους της συνταξειδιώτας,— ἐστήριξαν τοὺς μακρούς

«Τὸ μικρὸν κερδάνιον ἐξεκίνησεν ὁλοταχῶς...» (Σ. 166, στ. γ'.)

τῶν κορμοὺς εἰς τὴν ράχιν τοῦ καναπὲ καὶ παρετήρησαν τὸν μπόϋ, ἐνῷ ἡ νεᾶνις τὸν ἠρώτα μὲ τὴν μελῳδικήν της φωνήν:

— Θέλεις τίποτε. μικρέ;

— Ὄχι, μὶς Μπρίδζ, ἀπεκρίθη ὁ Ραοὺλ· ἦλθα μόνον νὰ ἰδῶ μήπως σεῖς μὲ θέλετε τίποτε.

Ὁ Σὲρ Ράλφ, χωρὶς νὰ κινηθῇ, ἔδειξε μόνον μὲ τὸ δάκτυλον εἰς τὸν Ραοὺλ ἕνα πλῆθος ἀπὸ δέματα καὶ βαλίζες ποὺ ἐγέμιζαν τὸ βαγόνι, καὶ τῷ εἶπε:

— Μέτρησέ τα, διὰ νὰ τὰ παραλάβῃς, ὅταν θὰ φθάσωμεν. Ἂν χαθῇ τίπατε θὰ εἶσαι ὑπεύθυνος ... Εἶνε δεκαεπτὰ κομμάτια.

Ὁ Ραοὺλ ἐμέτρησε πραγματικῶς τὰ δέματα, τὰ ὁποῖα, ἀπὸ τὸ σχῆμά των, ἐφαίνοντο, ὅτι περιεῖχον τὰ πολυάριθμα ἐκεῖνα πιστόλια καὶ τουφέκια ποὺ εἶχεν ἰδῇ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ξενοδοχείου. Κατόπιν ἐχαιρέτησε τοὺς κυρίους του, οἱ ὁποῖοι ἐξηκολούθησαν τὴν μελέτην τοῦ σχεδίου τῶν ὑπὸ τὸ φῶς ἑνὸς φανταρίου τῆς τσέπης, τοποθετημένου ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βαγονιοῦ.

Ἐλεύθερος πλέον, ὁ Ραοὺλ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ διαμέρισμά του καὶ ἐξηπλώθη εἰς τὸν καναπέν, ὅπου ἀπεκοιμήθη γρήγορα, λίκνιζόμενος ἀπὸ τὴν κίνησιν τοῦ τραίνου.

Ἄλογο ἢ ἁμάξι;

Ἐξύπνησε μὲ τὰς πρώτας λάμψεις τῆς ἡμέρας κ' ἐκύτταξεν ἀμέσως ἀπὸ τὸ παράθυρον. Τὸ τοπίον τῆς προτεραίας εἶχε μεταβληθῇ. Δὲν ἦσαν πλέον τὰ κατάφυτα κτήματα τῶν περι-

χώρων τοῦ Βουένος-Αϋρες καὶ τὰ πρᾶσινα λειβάδια· ἀλλ' ἡ πεδιάς, ἡ ἀπέραντος πεδιάς, ἡ ὁποία ἐξετείνετο ὅσον ἔφθανε τὸ βλέμμα.

Ἔρημος καὶ μονότονος ὡς θάλασσα, ἡ ἀργεντινὴ αὐτὴ ἐξοχὴ ἐπροξένησεν εἰς τὸν μικρὸν Παρισινὸν ἐντύπωσιν μελαγχολίας, θλίψεως. Ἐκύτταζε σχεδὸν μὲ τρόμον τὰς μεγάλας ἐκείνας ἐκτάσεις τῶν ἀκαλλιεργήτων

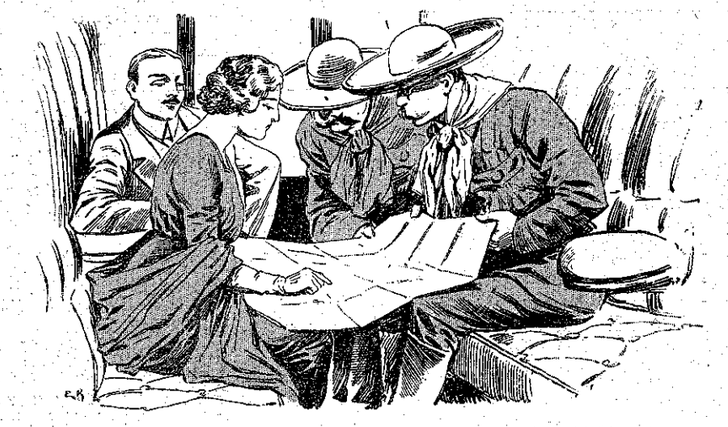

«Ἦσαν ὅλοι σκυμμένοι ἐπάνω εἰς κάποιον σχέδιον...» (Σελ. 165 στ. α')

γαιῶν, τὰς ὁποίας διέκοπον μόνον αἱ μόλις διακρινόμεναι γραμμαὶ τῶν ἀλλαμπράντος (*).

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ Ραοὺλ εἶχε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του τὸ ἀπελπιστικὸν αὐτὸ θέαμα. Ἓν δένδρον, μία μικρὰ ξυλίνη γέφυρα, διέκοπτον κάπου-κάπου τὴν μονοτονίαν, ἡ ὁποία τὸν κατέθλιβε καὶ τὸν ἀνεκούφιζαν. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῷ ἐφάνη ἀτελείωτη. Ἔφαγε δύο φορὰς εἰς τὸ ρεστωράν, ἀλλὰ χωρὶς τοὺς κυρίους του. Αὐτοὶ εἶχον κλεισθῆ εἰς τὸ βαγόνι των καὶ δὲν τοὺς ἐπανεῖδε μέχρι τῆς ἀφίξεως.

Θὰ ἔφθαναν κατὰ τὰς πέντε τὸ ἀπόγευμα καὶ ὁ Ραοὺλ εἶδε μὲ μεγάλην του χαρὰν τὸν σὲρ Ράλφ παρουσιαζόμενον εἰς τὸ βαγόνι του, διὰ νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ:

— Θὰ βγοῦμε στὸν προσεχῆ σταθμό. Νὰ εἶσαι ἕτοιμος.

Ὁ μικρὸς δὲν ἤξευρε κἂν ποῦ ἐπήγαιναν καὶ πῶς ἐλέγετο ὁ σταθμός, ὅπου θὰπεβιβάζοντο. Ἤξευρε μόνον, ὅτι εἶχαν πάρει τὸ τραῖνον ποῦ διηυθύνετο πρὸς τὴν Κορδόμπαν καὶ κάποιος συνταξειδιώτης τῷ εἶχε δείξει τὰς κορυφὰς μιᾶς ὀροσειρᾶς, αἱ ὁποῖαι ἐνεφανίσθησαν ἐπιτέλους εἰς τὴν ἐσχατιὰν τῆς ἀπεράντου πεδιάδος. Ἦτο ἡ Σιέρρα Κορδόμπα.

Τὸ τραῖνον ἐσταμάτησεν εἰς ἕνα μικρὸν σταθμόν, ὅπου ἦν ἄθλιον οἴκημα ἀπὸ λάσπην, μὲ στέγην ἀπὸ τσίγκον, ἐχρησίμευεν ὡς ἐστιατόριον καὶ ὡς ταχυδρομικὸν γραφεῖον.

Ἐκεῖ ἐστάθμευαν δύο ἐλαφρὰ ἁμάξια μὲ μεγάλους τροχοὺς, καθὼς καὶ τρία ἄλογα σελλωμένα. Ἡ θέα τῶν ζώων αὐτῶν ὑπενθύμισεν εἰς τὸν Ραοὺλ ὅλους του τοὺς φόβους.

— Νά τα τὰ καταραμένα ἄλογα, ἐσυλλογίσθη, ποῦ γι' αὐτὰ μ' ἐπῆραν. Θὰ ὑποχρεωθῶ βέβαια νὰ τὰ καβαλλικεύσω, νὰ τὰ περιποιηθῶ καὶ δὲν ξέρω τίποτε ἀπ' αὐτά. Τελοσπάντων θὰ ἰδοῦμε.

Πρὸς τὸ παρόν, κατέβαλεν ὅλον του τὸν ζῆλον, διὰ νὰ μαζεύσῃ τὰ πολυάριθμα δέματα ποῦ τοῦ εἶχε δείξῃ ὁ σὲρ Ράλφ καὶ νὰ τὰ φέρῃ εἰς τὰ ἁμάξια, ὅπου εὑρίσκετο ἤδη ἡ μὶς Μπρὶδζ μὲ τὴν ἀκολουθίαν της.

Αἱ προετοιμασίαι τῆς ἀναχωρήσεως ἔγειναν γρήγορα καὶ ἔδειχναν ἀνθρώπους συνειθισμένους εἰς τὸ Κάμπο. Εἰς ὀλίγα λεπτὰ αἱ ἀποσκευαὶ ἐφορτώθησαν εἰς τ' ἁμάξια. Ἡ μὶς Μπρὶδζ ἐπήδησεν ἐλαφρὰ εἰς ἓν ἀπὸ τἄλογα, ποῦ ἐφαίνετο προωρισμένον δι' αὐτήν· εἰς τὸ ἄλλο ἐκαβαλλίκευσεν ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο νέους, τοὺς ὁποίους ὁ Ραοὺλ ἐγνώρισεν εἰς τὸ τραῖνον καὶ οἱ ὁποῖοι ὡρισμένως ἀπετέλουν μέρος τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἀμερικανίδος. Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐφύλαττε τἄλογα, διαταχθεὶς ὑπὸ τῆς μὶς Μπρίδζ, ἔδωσε τὸν χαλινὸν τοῦ τελευταίου ζώου ποῦ ἐκρατοῦσεν εἰς τὸν Ραοὺλ κ' ἐξηφανίσθη εἰς τὸν οἰκίσκον τοῦ σταθμοῦ, ὡς νὰ ἐτελείωσε πᾶν ὅ,τι ἐπερίμενεν ἀπὸ αὐτόν.

Τότε ἤρχισε μία συναμιλία ἀγγλιστί, τὴν ὁποίαν ὁ Ραοὺλ δὲν ἐνόησεν, εὐτυχῶς δι' αὐτόν, διότι ἄλλως θὰ ηὔξανεν ἡ ἀγωνία του. Ἐπρόκειτο νὰ ποφασισθῆ ἂν ὁ σὲρ Ράλφ θὰ ἐκαβαλλίκευε τὸ διαθέσιμον ἄλογον ἢ θὰ ἐταξείδευε μὲ τὸ ἁμάξι. Κατὰ καλὴν τύχην τοῦ φίλου μας, ὁ ἀδελφὸς τῆς Ἀμερικανίδος, παρὰ τὴν συνήθη του νωχέλειαν, ἀπεφάσισε νὰ καβαλλικεύσῃ. Οὕτως ὁ Ραοὺλ δὲν εἶχε παρὰ νὰ ἀναβῇ εἰς τὸ ἁμάξι τῶν ἀποσκευῶν, τὸ ὁποῖον ὡδηγοῦσεν ἕνας χωρικός.

Ὁ ἄλλος ξένος ἐκάθησεν εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ δευτέρου ἁμαξιοῦ καὶ τὸ μικρὸν κερβάνιον ἐξεκίνησεν ὁλοταχῶς. Μὲ ὅλους τοὺς κλονισμούς, τοὺς ὁποίους ὑφίστατο εἰς τὸ ἁμάξι, τρέχον εἰς δρόμον μόλις χαραγμένον ἐν τῷ μέσῳ ἀγρῶν, ὁ Ραοὺλ ἠσθάνετο χαρὰν ποῦ ἐξωμαλύνθησαν οὕτω τὰ πράγματα. Βεβαίως ἐζήλευε τοὺς ἱππεῖς ποῦ ἐκάλπαζαν ἐμπρός του, ἐθαύμαζε προπάντων τὴν ὡραίαν σιλουέττα τῆς μὶς Μπρὶδζ, ἡ ὁποία ἐκαβαλλίκευε μὲ χάριν καὶ μὲ τόλμην, μαρτυροῦσαν μακρὰν ἄσκησιν, καὶ θὰ ἤθελε νὰ τὴν μιμηθῇ. Ἀλλ' ἀμφέβαλλε πολὺ περὶ τῆς ἱππευτικῆς του ἱκανότητος καὶ πρὸς τὸ παρὸν ἐμακάριζε τὸν ἑαυτόν του ποῦ ἐπήγαινε μὲ ἁμάξι.

«Εἶδον ἀνθρώπους σφενδονίζοντας λάζους...» (Σελ. 167 στ. α'.)

Τὸ ταξεῖδι ἐφάνη πολὺ σύντομον εἰς τὸν μικρόν. Κάθε στιγμὴν ἔβλεπε νὰ ἐξορμοῦν ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ χόρτα χονδρόσωμοι λαγοί, ἀπὸ τοὺς λεγομένους ἀγούτις, τῶν ὁποίων τὸ τρέξιμον εἶνε κωμικώτατον· ἢ στρουθοκαμήλους νὰ φεύγουν ἐμπρός των μὲ ὅλην των τὴν ταχύτητα, ἀνοίγουσαι τὰς μικράς των πτέρυγας εἰς τὸν ἄνεμον, διὰ νὰ τρέχουν γρηγορώτερα. Τὰ νέα αὐτὰ θεάματα τὸν διεσκέδαζαν πολύ. Ἀνέπνεεν ἀπλήστως τὸν ὑγιεινὸν ἀέρα τῆς πάμπας καὶ ἡ χαρά του συνεπληρώθη, ὅταν εἶδεν ἀνθρώπους καβαλλικεύοντας μικρόσωμα ἄλογα καὶ σφενδονίζοντας λάζους (σχοινία μὲ θηλιάν,) διὰ νὰ ἐπαναφέρουν τὰ κτήνη των εἰς τὰ βοσκοτόπια, ὅπου ἤθελαν νὰ τὰ περιορίσουν.

— Ἀ! ἐφώναξε, δείχνων τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς εἰς τὸν ὁδηγὸν τοῦ ἁμαξιοῦ. Νὰ ἐπιτέλους οἱ γκῶσσοι!

Ὁ ὁδηγός, Ἰσπανὸς ἀμιλῶν ὀλίγα γαλλικά, ἤρχισε νὰ γελᾷ.

— Γκῶσσοι; εἶπε· δὲν ὑπάρχουν σχεδὸν πιά. Κ' ἐγὼ ποῦ ἤμουν ἄλλοτε γκῶσσος, ὁδηγῶ τώρα ἁμάξια.

Ἡ πικρία, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπρόφερεν αὐτὴν τὴν φράσιν ὁ χωρικός, ἔδειξεν εἰς τὸν Ραοὺλ, ὅτι κάθε ἀληθινὸς γκῶσσος ἐντρέπεται νὰ ἐξασκῇ ἄλλο ἐπάγγελμα ἐκτὸς ἐκείνου, τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἱππεύῃ καὶ νὰ κυνηγᾷ ἀκαταπαύστως ἡμιάγρια ζῷα εἰς τὴν πεδιάδα.

Τὸ «ράνκο»

Μετ' ὀλίγας ὥρας ἐσταμάτησαν εἰς ἕνα ράνκο, διὰ νὰ ξεκουρασθοῦν τὰ ἄλογα καὶ νὰ φάγουν. Ἦτο ὁ πρῶτος σταθμὸς τοῦ ταξειδίου.

Ὁ Ραοὺλ, διὰ νὰ δείξῃ τὴν χρησιμότητά του, ἔσπευσε νὰ πάρῃ τοὺς χαλινοὺς τῶν ἀλόγων, ἀλλ' ὁ Ζὸ καὶ ὁ Λὸ τὸν ἀπεμάκρυναν λέγοντες:

— Περιττόν!

Τὰ ζῷα, λυτά, ἤρχισαν νὰ τρώγουν ἡσύχως χόρτον, χωρὶς νὰ δείχνουν καμμίαν διάθεσιν φυγῆς.

Ὁ Ραοὺλ, ἐλεύθερος ἀπὸ κάθε φροντίδα, περιειργάζετο τὴν καλύβην ἐκείνην, ὅπου, φαίνεται, τοὺς ἐπερίμεναν. Ἕνας ἡλικιωμένος ἄνθρωπος καὶ μία γυναίκα Ἰνδή, ἔτρεξαν εἰς προϋπαντησιν τῆς μὶς Μπρὶδζ καὶ τὴν εἰσήγαγον εἰς τὸ ράνκο μὲ ἐκδηλώσεις μεγάλου σεβασμοῦ.

Περιμένων νὰ τὸν φωνάξουν, ὁ μικρὸς ἐκύτταζε μ' ἐνδιαφέρον μιὰ δεκαριὰ παιδιὰ ποῦ κατεγίνοντο ἐκεῖ-ἔξω νὰ ἑτοιμάσουν τὸ γεῦμα τῶν ξένων των. Τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἐφαίνοντο φρόνιμα, σοβαρὰ καὶ κανὲν δὲν ἐκύτταζε τοὺς ξένους μὲ τὴν ἀφελῆ ἐκείνην περιέργειαν τὴν προσιδιάζουσαν εἰς τὰ ἰδικά μας χωρικόπαιδα.

Διότι τὰ δεκαπεντῆ αὐτὰ παιδία εἶνε συνειθισμένα εἰς τὴν τραχεῖαν ζωὴν τῆς πάμπας. Ἀπὸ τὴν τρυφερωτέραν των ἡλικίαν, κοιμῶνται κατὰ γῆς, διασχίζουν ἔφιπποι, ὀπίσω ἀπὸ τὸν πατέρα των, μεγάλας ἀποστάσεις, καὶ ἀψηφοῦν τόσον τὰς θυέλλας καὶ τὰς ραγδαίας βροχὰς τοῦ χειμῶνος, ὅσον καὶ τὸν καυστικὸν ἥλιον τοῦ θέρους. Κανεὶς ποτε δὲν τὰ ἐβοήθησε. Βασίζονται εἰς τὰς ἰδίας των δυνάμεις καὶ γίνονται ἐπιδέξια καὶ ἱκανὰ εἰς ὅλα. Ἀγνοοῦν ἴσως τὴν τέχνην τοῦ λόγου, γνωρίζουν ὅμως τὴν ἀξίαν τῶν ἔργων, διότι ἀνετράφησαν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς φύσεως.

Δὲν εἶνε φαιδρά, γελαστὰ θορυβώδη, ὅπως τὰ παιδιὰ τῶν πόλεων· ἀλλ' εἰς τὸ πρόσωπόν των ἀντανακλᾶται ἀπὸ τώρα ἡ πένθιμος μελαγχολία τῆς ἀπείρως μελαγχολικῆς ἐκείνης χώρας.

Ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὸ ράνκο, ὁ Ραοὺλ ἐξεπλάγη διὰ τὴν γυμνότητα καὶ τὴν ἀθλιότητα τῆς κατοικίας ἐκείνης. Πολλάκις, κατὰ τοὺς περιπάτους του ἀνὰ τὰ δάση τοῦ Σανλί, εἶχεν ἰδῆ καλύβας χωρικῶν πτωχικάς· ἀλλὰ κ' ἐκεῖ ἀκόμη ἐμαντεύετο ἡ φροντὶς κάποιας ἀνέσεως. Ἐδῶ τίποτε. Ἕνα δωμάτιον γυμνόν, κενόν, μὲ τοίχους γεμάτους ρωγμάς. Ἀντὶ καθισμάτων, κεφαλαὶ βωδιῶν εἰς τὸ ξηρὸν χῶμα τοῦ δαπέδου. Ἕνα χωλὸ τραπέζι καὶ μερικαὶ ἀχυροστρωμναὶ συνεπλήρουν τὴν ἐπίπλωσιν.

Ὁ Ραοὺλ ἀπορροῦσε πῶς ἠμποροῦσαν ἄνθρωποι νὰ ζοῦν εἰς τὴν κενὴν ἐκείνην καλύβην, ὅπου δὲν ὑπῆρχον οὔτε τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα. Καὶ συγχρόνως ἐσκέπτετο: Ὁπωσδήποτε ἐζοῦσαν. Διατί λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι τῶν πόλεων νὰ μεταχειρίζωνται τόσα περιττὰ καὶ νὰ καθιστοῦν δύσκολον καὶ πολύπλοκον τὴν ζωήν των, ἡ ὁποία ἠμποροῦσε νὰ ἦτο πολὺ ἁπλουστέρα;

(Ἕπεται συνέχεια)

(*) Φράκτοι ἀπὸ σύρμα, χωρίζοντες τὰ μέρη ὅπου βόσκουν πρόβατα, βώδια καὶ ἄλογα.

ΜΗΤΕΡΕΣ

Τί εὔμορφα ποῦ εἶνε σήμερα στὸ χωριό! Ἡ ἄνοιξις εἶνε στὴν ἀκμή της. Τὴν βλέπεις στὴν πράσινη χλόη καὶ στὰ λουλούδια, τὴν ἀκοῦς στὰ κελαδήματα τῶν πτηνῶν καὶ τὴν αἰσθάνεσαι στὴν μεθυστικὴ μυρωδιὰ τῶν ἀνθέων. Εἶνε πρωΐ, ὁ ἥλιος δὲν ἐστέγνωσεν ἀκόμη τὴ δροσιὰ τῆς γῆς, τὸ ἀεράκι τοῦ βουνοῦ σοῦ παγώνει λιγάκι τὰ δάκτυλα καὶ αἰσθάνεσαι τὴν ἀνάγκη νὰ πλησιάσῃς κατὰ τὸν ἥλιο. Στὴν αὐλὴ ἡ κότες γύρω ἀπὸ τὴν νοικοκυρὰ περιμένουν ἀνυπόμονες τὸ καλαμπόκι τους, ἡ γίδα δεμένη στὴν γωνία καταβροχθίζει μὲ ὄρεξι ἕνα δεμάτι χόρτα, τὰ δυὸ κατσικάκια της βυζαίνουν καὶ τὸ τρίτο περιμένει μὲ ἀνυπομονησία τὴ σειρά του, ἡ κλῶσσα σκαλίζει τὸ χῶμα καὶ φωνάζει τὰ μικρά της νὰ φᾶνε τὰ σκουλήκια καὶ τοὺς σπόρους ποῦ βρίσκει, ἡ προβατίνα πλαγιασμένη ἀναχαράζει μὲ ὀκνηρία καὶ τὸ παχύ της ἀρνὶ πηδᾷ στὴν αὐλὴ καὶ τρομάζει τὴς κότες. Ὅλα εἶνε εὔθυμα, ζωηρὰ καὶ εὐχαριστημένα ἀπὸ τὴ ζωή.

Θέλεις καὶ σὺ νὰ εὐχαριστηθῆς τὴ ζωή; Ἔλα ἐδῶ στὸ χωριό, ξύπνησε πρωΐ, νίψου στὰ κρυστάλλινα νερὰ τῆς βρύσης, τρίψε σιτάρινο ψωμὶ σὲ φρεσκοαρμεγμένο γάλα, φάγε καὶ ξαπλώσου στὴ χλόη μέσα στὰ χαμομήλια, στὴς παπαροῦνες καὶ στὴς ἀγριοβιολέττες. Ἐδῶ πλημμυρίζει ἡ ζωή, ἐδῶ γιορτάζει ἡ φύσις.

Ἐκαθήμην τὸ πρωΐ στὴν αὐλὴ κ' ἔβλεπα τὴν ὡραία αὐτὴ σκηνή, τὴς μητέρες νὰ φροντίζουν γιὰ τὰ μικρά τους καὶ τὰ μικρά τους νὰ χαροπηδοῦν. Ἡ αὐλόπορτα ἦταν ἀνοικτὴ κ' ἔξω στὸ χωράφι τὰ χαμομήλια ἐφαίνοντο σὰν χιόνι στὴ γῆ. Ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴ αὐλόπορτα χώθηκε μέσ' στὴν αὐλὴ ἕνα σκυλὶ ψάχνοντας μὲ τὴν ὄσφρησί του γιὰ κανένα κοκκαλάκι. Ἐμύρισ' ἀπὸ 'δῶ, ἐμύρισ' ἀπ' ἐκεῖ καὶ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, ἐπλησίασε στὴ γίδα. Μ' ἕνα κουντούλημα ὅμως αὐτὴ τὸν τίναξε δέκα βήματα μακριάν. Φεύγοντας ὁ σκύλος πέφτει ἀπάνω στὴν προβατίνα, ἄλλον τρόπο τρώγει καὶ ἀπ' αὐτή. Σαστισμένος ὁ δυστυχής, μὴ βλέποντας τὴν πόρτα νὰ φύγῃ, πηδᾷ ἐπάνω στὴν μάνδρα. Μὲ τὸ πήδημα ὅμως φοβήθηκαν τὰ πουλάκια τῆς κλώσσας κ' ἔτρεξαν κοντά της. Ἀγριεμένη ἡ κλῶσσαμὲ τὰ φτερὰ φουσκωμένα, χύθηκε ἀπάνω στὸν ἐχθρὸ ἕως τὴ μάνδρα ἀπάνω. Καὶ ὁ δυστυχισμένος ὁ σκύλος κατραπύλησε κάτω, ἔχασε τὴν οὐρὰ στὰ σκέλη του καὶ ὅπου φύγῃ φύγῃ.

Δὲν ἤξευρον ὅτι ἡ μητέρα γιὰ τὸ παιδί της γίνεται καμμιὰ φορὰ θηρίο.

Ἐν Β... 10 Ἀπρ. 1915 Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΚΑΛΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ

Καὶ μάζεψε ἡ κοπέλλα λουλουδάκια
Κι' ἔφτιαξε μιὰ ἀνθοδέσμη—τί μεγάλη!—
Γαρύφαλλα, τριαντάφυλλα, κρινάκια,
Καὶ γέμισε τὸ πλουμιστὸ ἀνθογυάλι.

Κ' ἔβαλε πρασινάδες γύρω-γύρω
Καὶ τἄβαλε στὸ πιάνο της ἀπάνω
Κι' ὁλημερὶς σκορποῦσαν τἄνθια μῦρο
Μὲ τοὺς ἦχους ποὺ σκόρπαε καὶ τὸ πιάνο

Τὴν ἄλλη μέρα ἦταν γεμάτη μύρα
Κ' ἡ πρασινάδα, μύρ' ἀπὸ τὸν κρίνο,
Καὶ τὸ κοτσύφι στὸ κλουβί του ἔσφυρα
Τοὺς ἦχους ποὺ εἶχε ἀκούσῃ ἐχτὲς κ' [ἐκεῖνο.

Πόσα ὁ καλὸς ὁ σύντροφος μᾶς δίνει
Ἀμέτρητα χαρίσματα δικά του
Κάθε στιγμὴ μαζύ μας ποὺ θὰ μείνῃ!
Καὶ ποιὸς δὲν τὴν ποθεῖ τὴ συντροφιά του!.

Ἰωάννης Χ. Χέλμης

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Οἱ πρῶτοι καταφθάσαντες εἶχαν σχηματίσῃ ἅλυσιν καὶ οἱ κουβάδες ἐπερνοῦσαν ἀπὸ χέρι σὲ χέρι. Ἀλλὰ μεθ' ὅλας των τὰς προσπαθείας ἡ πυρκαϊὰ ἐπροχώρει.

Ὅταν αἱ φλόγες ἔφθασαν εἰς τὸ ὑπόγειον, ἐξεχύθη ἀπὸ ἐκεῖ ὡς ἕνας πύρινος χείμαρρος σπινθηροβολῶν.

Τὰ βαρέλια τοῦ οἰνοπνεύματος ἐξερρηγνύοντο τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου. Καὶ κάθε φορὰν ἠκούετο κρότος σὰν κανονιά, ἀκολουθούμενος ἀπὸ χείμαρρον φλογῶν.

Πᾶσα βοήθεια ἦτο πλέον ματαία.

Οἱ ἔνοικοι τοῦ καιομένου κτιρίου ἐπρόφθασαν εὐτυχῶς νὰ φύγουν, καὶ ὁ ἴδιος ὁ κὺρ-Θωμᾶς, εὑρεθεὶς ἀναίσθητος ἀπὸ τὴν μέθην εἰς τὸ μαγαζί του, ἐξήχθη ἐκεῖθεν καὶ μετεφέρθη εἰς ἓν ἄλλο γειτονικόν.

Ἦτο τόσον μεθυσμένος,, ὥστε ἐκοιμᾶτο ἀκόμη κ' ἐρροχάλιζε σὰν κτῆνος. Καὶ πολλοὶ ἔλεγαν, ὅτι αὐτός, εἰς τὴν μέθην του, εἶχε βάλῃ φωτιὰ εἰς τὸ μαγαζί του.

Ἐπειδὴ κανεὶς δὲν τὸν ἀγαποῦσε, κανεὶς δὲν τὸν ἐλυπεῖτο. Ἀπεναντίας καὶ οἱ πιστότεροι θαμῶνες τοῦ μπὰρ διεσκέδαζον μᾶλλον μὲ τὴν περιπέτειαν.

Ἀνεμένοντο τώρα οἱ πυροσβέσται ὄχι βέβαια διὰ νὰ σώσουν τὸ μπάρ, ἀλλὰ διὰ νὰ προφυλάξουν τὰς γειτονικὰς οἰκίας. Δυστυχῶς, ὁ σταθμὸς των ἦτο μακρὰν ἀπὸ τὴν ἀπόκεντρον ἐκείνην συνοικίαν καὶ ἐβράδυναν.

Ὁ Μωρὶς Ζιλλὰρ ἀνεμίχθη μὲ τὸ πλῆθος καὶ ἡ πρώτη του φροντὶς ἦτο νὰ πληροφορηθῇ ἂν ἐκινδύνευε κανένας ἄνθρωπος. Ἕνας γείτων τὸν καθησύχασε καὶ ἠτοιμάζετο νὰ πομακρυνθῇ, ὅταν συνέβη κάτι ἔκτακτον.

Ἐξαφνα ἐθεάθη ἕνας ἄνθρωπος νὰ ὁρμᾷ ὡς τρελλὸς ἐν τῷ μέσῳ τῶν φλογῶν, ἀψηφῶν τὰς καιομένας δοκούς, τὰς ὁποίας διέσχιζε, καὶ τοὺς πυρίνους ρύακας τοῦ οἰνοπνεύματος, τοὺς ὁποίους ὑπερεπήδα.

Τὸ πλῆθος ἀφῆκε κραυγὴν ἐκπλήξεως καὶ τρόμου. Ὁ ἄνθρωπος ἐξηκολούθει νὰ προχωρῇ. Ἐφαίνετο ἡ μαύρη σιλουέττα του μεγαλωμένη, φανταστική, ἐπάνω εἰς ἓν παραπέτασμα ἀπὸ φλόγας. Κάπου-κάπου ἐξηφανίζετο ὑπὸ βροχὴν σπινθήρων καὶ πάλιν ἀνεφαίνετο ὀλίγα βήματα μακρύτερα.

Τὸν εἶδαν οὕτω νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ καιόμενον μπὰρ καὶ νὰ σκύπτῃ εἰς τὰ καπνίζοντα λείψανα τοῦ λογιστηρίου. Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀψηφοῦσε τὸν μεγαλείτερον κίνδυνον! Ἐβάδιζεν ἐπάνω εἰς ἕνα ἠφαίστειον. Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νέα ἔκρηξις ἠμποροῦσε νὰ τὸν κάμῃ στάκτην. Καὶ ὅμως, μὲ ὅλην του τὴν ἡσυχίαν, παρεβίαζε τὸ μικρὸν χρηματοκιβώτιον, διὰ νὰ κλέψῃ ὀλίγα λεπτά!

Ὁ ἄνεμος, ὁ ὁποῖος εἶχε χαμηλώσῃ ἔξαφνα τὸν καπνόν, ἠμπόδισε τὸ πλῆθος νὰ παρακολουθήσῃ ὅλα του τὰ κινήματα. Βεβαίως ὅμως θὰ κατώρθωσε νὰρπάσῃ τὴν λείαν του, διότι τὸν εἶδαν πάλιν νὰ ἐμφανίζεται μὲ τὸ πρόσωπον ἀκτινοβόλον, θριαμβευτικόν, ὡς νὰ κατέκτησε θησαυρόν.

Ἀλλὰ φανταστῆτε τὴν ἔκπληξιν τῶν γειτόνων, ὅταν εἰς τὸν ἄνθρωπον ποῦ ἐξήρχετο ἀπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ μπάρ, ἀνεγνώρισαν τὸν μισότρελλον, τὸν ἠλίθιον «Καθηγητήν».

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐξερράγη καὶ τὸ τελευταῖον βαρέλι τοῦ ὑπογείου καὶ ὅ,τι ἀπέμενεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κὺρ-Θωμᾶ, ἀνετινάχθη καὶ διεσκορπίσθη εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

ΚΡΥΩΝΩ

Ἐντελῶς ἀτάραχος, ὁ «Καθηγητὴς» ἀπεμακρύνθη γρήγορα. Οἱ ἄνθρωποι ποῦ τὸν ἔβλεπαν νὰ φεύγῃ, ὑψωναν τοὺς ὤμους μὲ οἶκτον. Ἕνας τρελλός! τί λογικόν, τί φρόνιμον ἐπερίμενε κανεὶς ἀπὸ ἕνα τρελλόν; Διὰ τοῦτο, ὅταν ἀργότερα τὰ χρήματα εὑρέθησαν ἀπείρακτα εἰς τὸ χρηματοκιβώτιον, κανεὶς δὲν ἐφρόντισε νὰ μάθῃ τί εἶχε πάρῃ ὁ «Καθηγητὴς» ἀπὸ τὴν κάμινον ἐκείνην καὶ διατί τὸ πρόσωπόν του, ὅταν ἐξῆλθεν, ἔδειχνε τόσῳ μεγάλην χαράν... Τρελλὸς ἄνθρωπος, δὲν βαρυέσθε!...

Κατὰ τὸ πρωὶ ἐν τούτοις, ὁ «Καθηγητής», ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς σχεδὸν τρέχων, ἔδωσεν ἐλευθέραν διέξοδον εἰς τὴν χαράν του καὶ ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ μόνος του.

— Θὰ εὐχαριστηθῇ ὁ γέος, ἔλεγεν, ὁ νέος ποῦ ἔχασε τὴν κασσετίνα, γιατί ἐνόησα ἐγὼ γιὰ ποιὰ γράμματα μιλοῦσε. Τὸ εἶχεν ἐννοήσῃ κ' ἐκεῖνος ὁ κατέργαρος ὁ κὺρ-Θωμᾶς καὶ γι' αὐτὸ δὲν εἶπε τίποτε, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ πάρῃ λεπτά. Ἐλογάριασε ὅμως χωρὶς τὸν ξενοδόχο... Τὸ ξέρω, τὰ γράμματα ποῦ ἔχω ἐδῶ-μέσα, — καὶ τοῦτο λέγων, ἐκτυποῦσε τὸ ξέθωρον ὄφασμα τῆς ρεδιγκότας του, — ἀξίζουν ὁλόκληρη περιουσία. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν θὰ πάρω τίποτε. Θὰ εὕρω τὸν νέο ποῦ τὰ ἔχασε καὶ θὰ τοῦ τὰ δώσω χάρισμα. Μοῦ φθάνει ἡ εὐχαρίστησις, ὅτι θὰ κάμω μιὰ καλὴ πρᾶξι!...

Δυστυχῶς, μὲ ὅλας τὰς καλὰς διαθέσεις ποῦ εἶχεν ἐκεῖ ην τὴν στιγμήν, ὁ «Καθηγητὴς» ἐνεθυμήθη ἔξαφνα, ὅτι ὁ λαμός του ἦτο ξηρὸς ἀπὸ τὸν καπνὸν κ' ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ ἔχῃ λεπτά, εἰσῆλθεν εἰς τὸ πρῶτον μπὰρ ποῦ ηὗρεν ἐμπρός του, διὰ νὰ τὸν βρέξῃ. Ἐζήτησε λοιπὸν ἕα μεγάλο ποτῆρι οὐΐσκι, εἰς τὸ ὁποῖον ἐλησμόνησε νὰ βάλῃ καὶ νερόν.

Τὸ πρῶτον αὐτὸ ποτῆρι διεδέχθη δεύτερον, κατόπιν τρίτον, καὶ μετὰ μίαν ὥραν ὁ κάτοχος τῆς πολυτίμου ἀλληλογραφίας τοῦ μαρκησίου Δερινύ, λησμονήσας τελείως τὴν ἀπόφασίν του, ἐπλανᾶτο ἀσκόπως εἰς τοὺς δρόμους.

Μεθυσμένος, τρικλίζων, διασχίζει τώρα τὸ Στράνδ, καὶ πότε γελᾷ μόνος του, δυνατά, καὶ πότε σκυθρωπάζει, ἐκτοξεύων βλέμματα πλήρη μίσους....

Ὁ Μωρὶς Ζιλλάρ, εὐθὺς μετὰ τὴν πυρκαϊάν, εἶχεν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ μικρὸν ξενοδοχεῖαν, ὅπου διέμενεν ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸ Λονδῖνον, καὶ ἔπεσε νὰ κοιμηθῇ κατακουρασμένος.

Εἰς τὰς ἕνδεκα ἐσηκώθη καί, ἐνῷ ἐνεδύετο, ἔκαμε τὸ σχέδιον τῆς νέας του ἐκστρατείας.

(Ἕπεται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΪ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΙΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ

Ἀγαπητοί μου,

ΕΙΝΕ ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἔθιξα διὰ τῆς προηγουμένης μου. Διότι ἔλαβα ἐν τῷ μεταξὺ διαφόρους ἐπιστολὰς κ' ἔκαμα διαφόρους ὁμιλίας. Καὶ ἀπὸ ὅλ' αὐτὰ ἐνόησα, — καὶ ἀνησύχησα, — ὅτι προχθὲς δὲν ἐξηγήθην πολὺ καθαρά. Παρέλειψα δηλαδὴ νὰ τονίσω ἕνα πρᾶγμα σπουδαιότατον: Ὅτι μόνον ὅσοι ἔχουν πολὺ ἰσχυρὸν τάλαντον καὶ εἶνε βέβαιοι, ὅτι θὰ διαπρέψουν, εἰμποροῦν νὰ γίνωνται ἠθοποιοὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Οἱ ἄλλοι ὅμως, καὶ προπάντων τὰ κορίτσια, ὄχι! Τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ δι' ἕνα κορίτσι καλῆς οἰκογενείας, δὲν εἶνε ἀνεκτόν, παρὰ μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς μεγάλης εὐδοκιμήσεως, τῆς ἐπιτυχίας, τοῦ θριάμβου. Εἶνε βεβαία μία κόρη ὅτι, ἀφιερουμένη εἰς τὸ θέατρον, θὰ γίνῃ γρήγορα Κυβέλη ἢ Κοτοπούλη; Ἂς ἀφιερωθῇ. Ἡ δόξα καὶ ὁ πλοῦτος θὰ τὴν ἀποζημιώσουν διὰ κάθε θυσίαν καὶ θὰ εἶνε εὐτυχής. Ἔχει ἀπεναντίας ἀμφιβολίας περὶ τοῦ ταλάντου της; Ὑπάρχει καὶ πιθανότης νὰ γίνῃ μία μετριότης; Ἂς τὸ ἀποφύγῃ, διότι θὰ εἶνε δυστυχής. Δὲν ὑπάρχει πλέον κουραστικόν, πλέον ἀχάριστον, πλέον δυστυχισμένον ἐπάγγελμα ἀπὸ τὸ θεατρικόν, δι' ὅσους θὰ ἦσαν ἀνίκανοι νὰ νικήσουν καὶ νὰ λάμψουν εἰς τὴν κορυφήν.

Ἕνα κορίτσι, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλεγα αὐτά, μὲ ἠρώτησε:

— Καὶ ἀπὸ ποῦ λοιπὸν θὰ ἐννοήσω, ὅτι θὰ γίνω πρώτης τάξεως ἠθοποιὸς ἢ ἂν θὰ μείνω μετριότης; Ἔχω κλίσιν καὶ πόθον μεγάλον, αἰσθάνομαι, ὅτι θὰ διαπρέψω,— εἰμπορῶ ὅμως νὰ εἶμαι βεβαία; Ποῖος θὰ μὲ βεβαιώσῃ πρὶν ρίψω τὸν κῦβον;

Αὐτό, ἀλήθεια, εἶν' ἕνα ζήτημα. Μοῦ φαίνεται ὅμως, ὅτι ἡ λύσις του δὲν εἶνε καὶ τόσον δύσκολος. Πρὶν ἀποφασίσῃ μία κόρη νὰνέλθῃ εἰς τὴν σκηνὴν ὡς ἠθοποιὸς ἐξ ἐπαγγέλματος, θὰ δοκιμάσῃ βέβαια τὰς δυνάμεις της ὡς ἠθοποιὸς ἐρασιτέχνις. Εὐτυχῶς, ὑπάρχουν τώρα εἰς τὰς Ἀθήνας πλῆθος Δραματικαὶ Σχολαί. Ἡ Σχολὴ τοῦ Συλλόγου τῶν Ἐρασιτεχνῶν ὑπὸ τὸν κ. Μ. Λιδωρίκην, ἡ Δραματικὴ Σχολὴ τοῦ Ὠδείου ὑπὸ τὸν κ. Ζάννον ἡ ἀνεξάρτητος Σχολὴ τοῦ κ. Μ. Ἰωσήφ· ἡ Σχολὴ τῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ τὸν κ. Βονασέραν. Ἕνα κορίτσι μὲ κλίσιν καὶ πόθον, εἰμπορεῖ νὰ καταταχθῇ εἰς μίαν ἀπὸ αὐτάς, νὰ σπουδάσῃ ὀλίγον καιρὸν καὶ νὰ λάβῃ μέρος, δοκιμαστικῶς, εἰς μερικὰς παραστάσεις. Τότε ἡ ἀξία της, ἡ ἱκανότης της θὰ κριθῇ ἀσφαλῶς καὶ θὰ τῆς ποῦν, τόσον οἱ διδάσκαλοί της ὅσον καὶ οἱ ἀκροαταί της, ἂν ἔχῃ ἐλπίδας νὰ γίνῃ Κυβέλη, ἢ ἂν δὲν πρέπῃ νὰ ἔχῃ καμμίαν. Ἔξαφνα, ἀπὸ τὰς σημερινὰς μαθητρίας τῶν Δραματικῶν Σχολῶν, ἀπὸ τὰς νεαρὰς ἐρασιτέχνιδας, ποῦ ἐμφανίζονται συχνά, γνωρίζομεν καλὰ ποῖαι θὰ διέπρεπον, ἂν ἀφιερώνοντο εἰς τὸ θέατρον. Καὶ διὰ δύο ἢ τρεῖς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ ἐγίνοντο μεγάλαι. Παραδείγματος χάριν δι' ἐκείνην, περὶ τῆς ὁποίας σᾶς ὡμίλησα προχθές.

Ἔ, μόνον αὐταὶ θὰ ἠμποροῦσαν νὰ θυσιάσουν μερικὰ πράγματα, νὰψηφήσουν τὰς προλήψεις καὶ νὰκολουθήσουν τὸ ἐπάγγελμα. Αἱ ἄλλαι, αἱ μέτριαι, ἂν τὸ ἔκαμνον ἀσυλλόγιστα, θὰδικοῦσαν τὸν ἑαυτόν των. Καὶ ἴσως μάλιστα περισσότερον ἀφ' ὅσον θὰ τὸν ἀδικοῦσαν αἱ ἄλλαι, ἂν ἔμεναν διὰ παντὸς ἐρασιτέχνιδες. Διότι, σᾶς τὸ ἐπαναλαμβάνω, τὸ θέατρον δὲν εἶνε ἐπάγγελμα ἀνεκτὸν διὰ τὰς μετριότητας. Ὑπάρχουν βέβαια εἰς τὸ θέατρον καὶ μέτριοι ἠθοποιοί, καὶ χρειάζονται μάλιστα. Ἀλλ' εἶνε, ὡς ἐπιτοπλεῖστον, πτωχὰ κορίτσια, ποῦ ἡ ἀνάγκη τὰ ἔκαμε νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ θέατρον, ἢ παιδιὰ ἠθοποιῶν ποῦ ἠκολούθησαν ἀκόπως τὸ ἐπάγγελμα τῶν γονέων των. Κορίτσι ὅμως καλῆς οἰκογενείας, εὔπορον, καλομαθημένον, εὐτυχισμένον, δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ ἠθοποιός, παρὰ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ γίνῃ μεγάλη.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἡ δύναμις ἑνὸς φυτοῦ

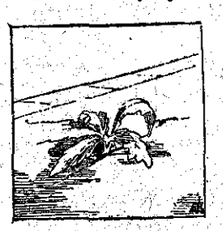

Εἰς μίαν οἰκίαν τοῦ Ἀρζαντέϊλ (Γαλλία), εἰς τὴν ἀσφαλτόστρωτον αὐλήν, καὶ κάτωθεν τοῦ στρώματος τῆς ἀσφάλτου, ἔτυχε νὰ φυτρώσῃ σπόρος ραδικιοῦ. Λοιπόν, τὸ φυτὸν αὐτὸ εἶχε τὴν δύναμιν νὰ διατρυπήσῃ τὴν ἄσφαλτον καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ μεγαλώνῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Ἡ ὑψηλοτέρα μονὴ

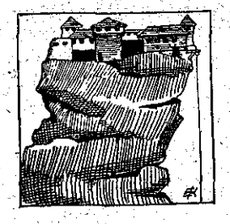

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον, ἐν γαλλικὸν περιοδικὸν ἐδημοσίευσε τὴν ἀπέναντι εἰκόνα μὲ τὴν ἑξῆς σημείωσιν:

«Εἶνε τὸ μοναστήρι τῆς Ἁγίας Τριάδος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Κτισμένον εἰς τὴν κορυφὴν ἀκροτόμου καὶ ἀπροσίτου βράχου τῆς Μακεδονίας, ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸν ἐπίλοιπον κόσμον διὰ σχοινίου, εἰς τὸ ὁποῖον εἶνε δεμένον ἕνα σκαφίδιον».

Τὸ πρώτιστον καθῆκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶνε ἡ ἔγκαιρος ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

α'.) Συναρμολογήσεις εἰκόνας

Νὰ συναρμολογηθοῦν αὐτὰ τὰ τεμάχια, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἓν λευκὸν ἄνθος ἐντὸς μαύρου κύκλου.

β'.) Παίγνιον

Ἐστάβη ὑπὸ τοῦ Ἥρωος τοῦ 1913

Α	ΓΕ	ΛΑΡ	ΤΟΣ
ΓΟΣ	ΤΑ	ΨΙΤ	Ε
ΚΟΣ	ΡΑ	ΝΟΣ	ΠΕ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται ὥστε τὰποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα τεσσάρων πτηνῶν.

Λύσεις τοῦ 1 Φου φύλλου

α'.) Γραμματική, Ἀριθμητική, Γεωγραφία, Φυσική, Ἱστορία.—β'.) Ne nous approprions jamais ce que n'est pas à nous.

Ἴδε τὸν Ὁδηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομητοῦ, Κεφ. Β'

ΓΛΥΤΩΜΑΤΑ

«Μπάμ! μπάμ! μπουούμ!» ἀκούονται ἀπ' ἔξω τὰ τσιγκάνικα ντραούλια. «Καλέ, τί τρέχει;» ρωτοῦν τὰ παιδιά, ἕτοιμα πάντα γιὰ γέλια καὶ χαρές.

«Γ'λυτώματα θἄχη κανείς νοικοκύρης», λέγει ἡ γιαγιά, «καιρὸς τώρα». Βγήκαμε ὅλοι στὸ μπαλκόνι νὰ δοῦμε τὰ γλυτώματα. Ἕνα παιδάκι δέκα-δώδεκα χρονῶν, κρατεῖ ὅσο μπορεῖ ψηλότερα ἕνα μεγάλο κλαδὶ ἐλιᾶς μὲ μιὰ κόκκινη σημαία δεμένη ἐπάνω, ἀκολουθεῖ ὁ ραβδιστὴς μὲ ἕνα δέμα ραβδιά, προπορευόμενος τῶν Τούρκων χωρικῶν μὲ τὰ πελώρια ντραούλια ποῦ σὲ ξεκουφαίνουν, ἔρχεται κατόπιν ὁ ταῖφᾶς, (ἡ τσούρμα τῶν μαζευτάδων) καὶ ἕνα κάρρο, γεμᾶτο σακκιὰ ἐλιῆς, κλείει τὴν συνοδεία.

Ἐκεῖ πέρα, στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, εἶνε ἡ ἀποθήκη τοῦ κὺρ-Ἀντώνη, ποῦ ἔχει τὰ περισσότερα κτήματα στὸν τόπο. Οἱ μαζευτάδες θὰ κατεβάσουν τὰ σακκιὰ καὶ θὰ περάσουν τὴν βραδυά τους ἀπόψε, οἱ γέροι καθισμένοι γύρω στὸ τζάκι,— δόξα τῷ Θεῷ τὰ ἐλιόξυλα εἶνε εὐτυχία στοῦ κὺρ 'Αντώνη,—κ' οἱ πιὸ νέοι, τὰ κορίτσια καὶ τὰ παιδιὰ ἀκόμα, θὰ χορέψουν, θὰ γλεντήσουν ποῦ θὰ ποῦν καὶ τοῦ χρόνου. Οἱ λουκουμάδες, οἱ μελζέδες καὶ ἡ μαστίχα θἄχουν μεγάλη ξόδευση ἀπόψε, καὶ ὁ κὺρ-Ἀντώνης δὲν εἶνε φιλάργυρος καὶ ξέρει νὰ περιποιηθῇ τοὺς ἀνθρώπους ποῦ τοῦ δούλεψαν ὅλον τὸν χειμῶνα μέσ' τὸ κρύο καὶ τὰ χιόνια.

Καὶ τὸ βράδυ, οἱ περαστικοὶ ἀπὸ 'κεῖ, ἀκούοντας τὰ τραγούδια καὶ τὸν χτύπο τοῦ τσαουχιοῦ στὸ σανιδένιο πάτωμα, θὰ λέγουν: — «Γλυτώματα κάνει ὁ κὺρ-Ἀντώνης. Καὶ τοῦ χρόνου κὺρ-Ἀντώνη, ἕνα καλλίτερο μαζοῦλι!».

Βασίλισσα τῆς Φάβας

ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Μεταχειρίζεσθε ξυπνητῆρι; 'Εγὼ πάντοτε. Ἂν δὲν τὸ ἔκαμα, θὰ ὑπῆρχε φόβος νὰ 'ξυπνήσω κατὰ τὰς 11 καὶ νὰ φθάσω σχολεῖο... γιὰ τὴν ἀπόλυσι. Ἔχω λοιπὸν ἕνα μικρό, νόστιμο ξυπνητηράκι. Κτυπᾷ ἐλαφρὰ καὶ ἀρκετὰ συμπαθητικά. Ἀλλὰ δὲν βαριέσθε, τὸ δρίγκ τοῦ ξυπνητηριοῦ εἶνε πάντα δυσάρεστο στὸ αὐτὶ τοῦ κοιμωμένου. Τὸ κουρδίζω κάθε βράδυ καὶ κτυπᾷ τὸ πρωὶ στὰς ἕξ. Χθὲς τὸ κούρδισα ὅπως πάντοτε καὶ ἔπεσα νὰ κοιμηθῶ.

'Εδιάβαζα τὴν «Διάπλασι», ἤμουν σὲ ἕναν ὡραῖο κῆπο καὶ ἐλάμβανα ἕνα φυλλάδιο κάθε λεπτό. Ἤμουν πανευτυχής, ὅταν ἀκούω ἕνα δυνατὸ δρίγκ. Μισοάνοιξα τὰ μάτια καὶ εἶδα σκοτάδι. «Μπᾶ, σκέφθηκα, θὰ εἶνε συννεφιά, ἴσως βρέχει», καὶ ἅπαξα τὸ ξυπνητῆρί μόυ καὶ τὸ ἔχωσα κάτω ἀπ' τὸ μαξιλάρι γιὰ νὰ μὴ ξυπνήσουν οἱ γονεῖς μου, στὸ πλαϊνὸ δωμάτιο.

'Αλλὰ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχαν ἐξυπνήσῃ καὶ ὁ μπαμπᾶς μοῦ φώναξε:

«Νέα παιγνίδια πάλι; Μὰ αὐτὸ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια. Ποιὸς σοῦ ἔδωκε, σὲ παρακαλῶ, τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς ξυπνᾷς μέσ' 'στὴν νύκτα;»

'Εγὼ σηκώθηκα, ἤναψα τὸ φῶς, καὶ εἶδα μ' ἀπορίαν μου πῶς ἦταν μία μετὰ τὰ μεσάνυκτα. Μάλιστα μία! Καὶ ἐγὼ εἶχα βάλῃ τὸ ξυπνητῆρί μου στὰς ἕξῃ. 'Εγὼ ἔπταια τώρα; Μάτην προσεπάθησα νὰ ἐξηγήσω στὸν μπαμπᾶ πῶς δὲν εἶχα βάλῃ ἐγὼ τὸ ὡρολόγι μου στὴ μία. 'Εξηκολούθει νὰ μὲ μαλώνῃ. Ποιὸς εἶχε ἀρά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτήν; 'Ενεργῶ διὰ νὰ συλλάβω τὸν δράστην καὶ ἐλπίζω νὰ τὸ κατορθώσω. Τότε θὰ τοῦ μάθω πῶς δὲν εἶνε φρόνιμον νὰ βάζῃ τὸ ξυπνητηράκι μου στὴ μία!...

Βαλκανικὴ Συμμαχία

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΧΑΡΑ ΘΕΟΥ

Χαρὰ θεοῦ εἶν' ὁλόγυρα... Στὴν πόρτα κα-
[θισμένη
μὲ τὸ μαντῆλι ἀνκρριχτὸ κλώθει ἡ γρηούλα,
[κλώθει...

Τὸ πκραθύρι ὀρθάνοικτο... Ἡ αὐλὴ φωτο-
[λουσμένη...

Τὸ καλοκαῖρι ἐμύρισε... Καὶ ποιός μας
[δὲν τὸ γοιώθει;

Φῶς... Φῶς... θερμό, ἀνοιξιάτικο... Φῶς
[... ἄσπρο καταρράκτης...

Μύγες βομβοῦνε 'στ' ἄχυρα, ποὺ λάμπουν.
[Μὲς τὸ χῶμα

μιὰ κόττα σκάβει, λούζεται· ὁ ἀνθοπλεγ-
[μένος φράκτης

τὴν πεταλοῦδα προσκαλεῖ. Λάμπει κ' ἡ
[σταχτὴ ἀκόμα

Στὴν πυρωσπιά. Κρυστάλλινο 'στὴ γέφυρα
[φλοισβίζει

λίγο νεράκι... Δίπλα του, 'μπρὸς στὴ καμ-
[πὴ τοῦ δρόμου

ἡ λεῦκα ὀρθώνει, σὰν σκοπός... Στὸν ἥλιο
[ρουθουνίζει

Μαῦρο σκυλί... Τὰ βήματα κτυποῦν τοῦ-
[ταχοδρόμου.

Μέσ' 'στὴν γαλήνη ὑψώνεται μυριόστομο
[γλυκὸ

ᾆσμα ἀπὸ λύρα ἀπόκοσμη καὶ λύρα μυ-
[στική...

Τέλλος Ἄγρας

ΕΦΟΔΟΣ

Ἔφοδος!... 'Εφώναζεν μὲ τὴ βροντερὴ φωνή των οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ξιφήρεις παρήλαυνον πρὸ τοῦ στρατοῦ ἐνθαρρύνοντες αὐτόν.

Εὐθὺς μετὰ τὸ πρόσταγμα, αἱ φάλαγγες τῶν λεοντοκάρδων στρατιωτῶν μας κινοῦνται διὰ μιᾶς σὰν ἀπέραντα κύματα, σὰν στάχυα ποῦ τὰ φυσᾷ ὁ ἀέρας. Μὲ τὰς λόγχας ἀπαστραπτούσας εἰς τὸν ἥλιον, ὁρμοῦν νὰ καταλάβουν ἕνα ὕψωμα.

Τὸ ἐχθρικὸ κανόνι τοὺς θερίζει, αὐτοὶ ὅμως ἀψηφοῦν τὸν θάνατο. Σπυθαμὴ πρὸς σπιθαμὴ μὲ πᾶσαν θυσίαν ζητοῦν νὰ προχωρήσουν. Μανιώδεις, τυφλοί, ρίπτονται πρὸς τὰ ἐμπρός. Μέσα των δὲν ὑπάρχει παρὰ ἕνα μόνον αἴσθημα: Νὰ κτυπήσουν τὸν ἐχθρό, νὰ τὸν τρέψουν εἰς φυγήν. Δεκατίζονται, καὶ ὅμως οὐδὲ κἂν σκέπτονται νὰ στρέψουν τὸ βλέμμα των πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἂν καὶ εἶνε ἐκτεθειμένοι στὸ φαρμακερὸ βόλι τοῦ ἐχθροῦ, γελοῦν καὶ φωνάζουν: «'Εμπρὸς παιδιά, ἀφοῦ τὸ θέλει ἡ Πατρίδα, ἀφοῦ τὸ θέλει ὁ Βασιλιᾶς!»

'Ο σημαιοφόρος, ὅσο βλέπει πῶς πλησιάζουν νὰ καταλάβουν τὸ ὀχύρωμα, τόσο περισσότερο ἐνθουσιάζεται. Νομίζει πῶς ἔχει φτερά. Μιὰ ἀόρατος δύναμις τὸν ὁδηγεῖ. 'Ενῷ τρέχει, ἀναπριχίζει τὸ κορμί του ὁλόκληρο ἀπὸ μιὰ κουφὴ χαρά, ὅταν αἰσθάνεται, ὅτι, ἡ σημαία ποῦ κρατᾷ, ἡ ὁποία πηγαίνει νὰ φέρῃ τὴ Λευτεριὰ στοὺς Σκλάβους, τοῦ χαϊδεύει τὸ μέτωπο καὶ τοῦ δροσίζει μὲ φλιὰ τὸ φλογισμένο καὶ ματωμένο μάγουλο, ποῦ τοῦ τὸ ἔχει ξεσχίσει μιὰ σφαῖρα.

Εὔχεται νὰ πατήσῃ πρῶτος στὸ μέρος ποῦ θὰ κυριεύσουν ἐντὸς ὀλίγου, καὶ νὰ ἀξιωθῇ νὰ στήσῃ ἐκεῖ αὐτὸς τὴν ἐλπιδοφόρο γαλανόλευκη.

Σκλαβωμένος Ἕλλην

Η ΕΠΙΜΟΝΗ ΚΑΙ Η ΕΡΓΑΣΙΑ

Ἔκλαιγε ὁ Θέμης ἀπαρηγόρητα κ' ἔλεγε: «Δὲν θὰ ξαναγράψω ποτὲ πιὰ γιὰ τὴ Σ.Σ.Σ.» γιατί ἕνα δυὸ κομμάτια ποῦ εἶχε στείλει εἶχαν ἀπορριφθῆ.

Μάταια ἡ μητέρα του προσπαθοῦσε νὰ τὸν πείσῃ ν' ἀλλάξῃ γνώμη καὶ τοῦ ἔλεγε πῶς κάθε ἀρχὴ εἶνε δύσκολος καὶ πῶς κανεὶς ὡς τώρα δὲν ἔφθασε στὸ ἀποτέλεσμα χωρὶς νὰ ἐπιμείνῃ στὴν ἐργασία ἄρχισε, ἔστω καὶ ἂν ἡ ἀρχὴ ἔχει ἀποτυχίας. Αὐτὸς ἔμεινε ἀμετάπειστος. Ἤθελε καλὰ καὶ σώνει νὰ πιστέψῃ πῶς ποτὲ τοῦ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ γράψῃ καλύτερα.

'Απ' ἐναντίας ἡ Ἕλλη ἡ ἀδελφή του ποῦ ἦταν λιγάκι πιὸ μικρὴ ἀπ' αὐτὸν καὶ ἔγραφε πολὺ κατώτερά του, μὲ ὅλες τὲς ἀποτυχίες ποῦ εἶχε στὴ «σελίδα», ἐξακολουθοῦσε μὲ ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονὴ νὰ γράφῃ τακτικὰ καθ' ἑβδομάδα ἀπὸ ἕνα κομμάτι γιὰ τὴ «Διάπλασι».

Καὶ τί νομίζετε πῶς ἔγεινε μὲ δύο χρόνια; Ἡ Ἕλλη μὲ τὴν ἐπιμονή της καὶ τὴ συστηματική της ἐργασία, κατώρθωσε ὥστε νὰ διακρίνωνται τὰ κομμάτια της στὴ «Σελίδα», ἐνῷ ὁ Θέμης μ' ἐντροπὴ ἔβλεπε τώρα πῶς δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ γράψῃ οὔτε ὅπως ἔγραφε πρίν.

Φυσιολάτρης

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Γιαγιά, ἔλα νὰ πιαστοῦμε γιάντες.

— Καλά.

Ὕστερα ἀπὸ ὀλίγον:

— Γιαγιά, πάρε με, σὲ παρακαλῶ, στὴν ἀγκαλιά σου.

'Η γιαγιὰ τὸν παίρνει καὶ ὁ μικρός:

— Γιάντες, γιαγιά, σὲ γέλασα! ἀγόρασέ μου τώρα ἕν' ἀλογατάκι!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπερ Πατρίδος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 20ην Ἀπριλίου 1915.

ΕΓΕΙΝΕΝ ἕνα λάθος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 250 ψαροκόκκαλον τοῦ προηγουμένου φύλλου: παρελείφθη εἰς τὸ τέλος ἕνα... κοκκαλάκι. Ἀντὶ ὀκτὼ ποῦ ἔχει, θέλει ἐννέα. Ἀλλὰ τὸ λάθος μαντεύεται εὔκολα, ἀφοῦ αἱ ζητούμεναι λέξεις εἶνε ἐννέα.

Διὰ τὴν πτωχὴν Κυπριοπούλαν τῆς Κυπριακῆς Εὐκλείας μοῦ ἐυτείλε λεπτὰ 50 ὁ Βασιλ. Δ. Μάλτας. Διὰ νὰ τὴν ἐγγράψω, χρειάζονται ἀκόμη δρ. 8.50, ποῦ ἐλπίζω νὰ μαζευθοῦν γρήγορα ἀπὸ τὰς εἰσφορὰς τῶν φίλων μου.

Ναί, Ἀπολλον, τώρα ποὺ πλησιάζουν οἱ ἐξετάσεις, πρέπει νὰ μελετᾶτε περισσότερον. Ξεύρεις ὅλοι οἱ φίλοι μου προβιβάζονται μὲ ἄριστα, τὸ ὀλιγώτερον μὲ λίαν καλῶς. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν Λευκῶν Λέξεων εἶνε ἕτοιμα· ἤθελα μάλιστα νὰ τὰ δημοσιεύσω εἰς αὐτὸ τὸ φύλλον, ἀλλὰ συνέπεσεν ἡ κλήρωσις τῶν Δώρων καὶ ἔμειναν διὰ τὸ ἄλλο. Ὀχι, αἱ Ἀσκήσεις τῶν Ἑβδομαδιαίων Διαγωνισμῶν φυλάσσονται πολὺν καιρὸν ὥστε κληρώνονται καὶ παλαιότεραι.

Ἡ Χωριατοπούλα, μοῦ γράφει, ὅτι μίαν ἡμέραν, ἐκεῖ ποῦ ἐκρατοῦσε στὰ χέρια της δύο ὁλοκαίνουργα χρυσᾶ πεντόφραγκα, πῆγε ὁ ἐξάδελφός της, λίγο μεγαλείτερος ἀπ' αὐτήν. Τότε τῆς ἦλθε ἡ ἰδέα νὰ τοῦ παίξῃ τὸ παιχνίδι ποῦ ἐδημοσίευσα εἰς τὸ 17ον φύλλον. Πραγματικῶς, ἔκρυψε τὸ ἕνα πεντόφραγκο στὴν παλάμη της, ἐσκέπασε τὸ ἄλλο, στὸ τραπέζι, μὲ μιὰ μποτίλια, προσεποιήθη ὅτι τὸ ἔπιβε ἀπὸ κάτω καὶ τοῦ ἔδειξε τὸ κρυμμένο στὴν παλάμη της. Ἐκείνος τότε σηκώνει τὴ μποτίλια, ἁρπάζει τὸ ἄλλο πεντόφραγκο καὶ τὸ βάζει στὴν τσέπην του. Ἀλλὰ μὲ μιὰ ταχύτητα, ποῦ ἡ Χωριατοπούλα στὴν ἀρχὴ δὲν τὸ κατάλαβε. «Τὸ πεντόφραγκό μου!» τοῦ φωνάζει ἔπειτα.— «Ποιὸ πεντόφραγκο;» τῆς ἀπαντᾷ. 'Εσὺ δὲν τὸ ἔρριξες ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι; Ἕνα ἦταν, εὐλογημένη μου!». — «Μὲ ὅλες τῆς φωνές μου, ἐπιλέγει ἡ Χωριατοπούλα, δὲν κατώρθωσα νὰ τοῦ τὸ πάρω, καὶ τώρα κλαίγω τὸ ὡραῖό μου πεντόφραγκο. Ἀλήθεια, ὡραῖο παιχνίδι! Μόνον ποῦ πρέπει νὰ τὸ κάνῃ κανεὶς σὲ κουτοὺς καὶ ὄχι σὲ πιὸ ἔξυπνους ἀπὸ αὐτόν. Ὁ ξάδελφός μου μάλιστα μοῦ εἶπε, ἂν θέλω νὰ ξαναδοκιμάσω. Ἂν τρελλάθηκα!...» Χαριτωμένο, ἔ;

Χαίρω ποῦ ἔγεινες καλά, Ἀθιγγανί. Τί μοῦ ἔστειλες διὰ τὴν Σελίδα Συνεργασίας καὶ δὲν τὸ ἀνέφερα; Μήπως ἦτο κανὲν μικρὸν ἱστορικὸν ἢ ἄλλο ἀνέκδοτον; Διότι αὐτὰ δὲν τἀναφέρω. Ἔπα εἰς τὸν κ. Ξ. ὅσα μοῦ γράφεις περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, κ' ἐχάρη πολὺ καὶ σ' εὐχαριστεῖ.

Ἐρυθραία Σιβύλλη, τί ἦτο αὐτὸ τὸ φοβερὸ σπυράκι ποὺ ἔβγαλες εἰς τὸν δείκτην καὶ δὲν σὲ ἄφισε δύο ἡμερόνυκτα νὰ κλείσῃς μάτι, καὶ δὲν μποροῦσες οὔτε νὰ γράψῃς οὔτε νὰ ράψῃς; Νὰ πάῃ καὶ νὰ μὴ γυρίσῃ!... Καὶ ἡ καϊμένη ἡ ἐξαδελφούλα σου; Τί ἄοχημα ποῦ ἐκτύπησε στὸ πέσιμό της. Πές της περαστικὰ κι' ἄλλη φορὰ νὰ μὴν περπατῇ στὴς γραμμὲς τοῦ σιδηροδρόμου.

Ὁ Μέλλων Ναύαρχος μοῦ γράφει: «Μὲ μεγάλην μου χαρὰν εἶδα εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον σου τὴν εὐμενῆ κρίσιν τοῦ φίλου Φάωνος διὰ τοὺς Τρεῖς Βαλκανικοὺς Τύπους. Ὁμολογῶ, ὅτι μ' ἔκρινε πολὺ ἐπιεικῶς,—ἀφοῦ, ὡς λέγεις, δὲν τοῦ ἀρέσει τίποτε,—καὶ τὸν εὐχαριστῶ. Ἴσως διότι, καθὼς ἐγώ, δὲν εἶνε πολὺ φυσιολάτρης. Πλὴν δι' αὐτὸ ἂς μὴ ξεσπαθώνῃ ἡ δεσποινὶς Φούλα, οὔτε οἱ ἄλλοι συνάδελφοί μου καὶ λάτραι τῆς Φύσεως. Ἂς ἐνθυμοῦνται ὅτι: de qustibus non est disputandum (περὶ ὀρέξεως οὐδεὶς λόγος)».

Πολὺ εὔμορφα πράγματα μοῦ γράφεις σήμερα, Φάον, καὶ λυποῦμαι ποῦ δὲν ἔχω τόπον νὰ δημοσιεύσω μεγικά. Προπάντων τὴν ἐπιστολὴν ποῦ σοῦ ἔστειλεν ἡ Ἑλληνικὴ Φύσις εἰς ἀπάντησιν τῆς Φούλας. Ἀλλὰ εἶνε τόσον ἐκτενής καὶ ἂν τὴν ἐσυντόμευα, θὰ χαλοῦσε.— Ἀλήθεια εἶνε κοινὸν καὶ γνωστὸν τὸ «Γλυκό»; 'Εγὼ πρώτη φορὰ τὸ εἶδα. 'Εσὺ ἀπὸ ποῦ τὸ ἤξευρες; Γράψε μου, διότι θέλω νὰ μάθω.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: Ἀλβανοκτόνος Ἠπειρώτης, Νικόλαος Φουρίδης, Χρυσῆ Μάσκα καὶ Ἀλβιών.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΚΟΡΑΛΛΙΑ Κ. ΚΑΣΤΡΙΤΟΥ
Ἐν Νέῳ Φαλήρῳ
Βραβευθεῖσα εἰς τὸν 142 Διαγωνισμὸν τῶν Δόσεων.

(Ἴδε Διάπλασιν τοῦ 1914, σελ. 339)

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Στὴ Βανδουσία πηγὴ» τοῦ Γιάννη Ἀρτεμη.—«Τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ» τοῦ Μέλλοντος Ναυάρχου.— «Ὁ μικρὸς Ἀγγελιαφόρος» τοῦ Κυματοβόλου Ποσειδῶνος.—«Ἀγῶνες» τοῦ Πανελληνίου Πόθου.—«Μικρὸς ἢ Μεγάλος» τῆς Πριγκιπίσσης τῶν Δολλαρίων.—«Ἱκανοποίησις» τῆς Χωριατοπούλας.—«Γιαγιὰ» καὶ «Παπαρούνα» τῆς Χάριτος.—«Ἀνὰ τοὺς ἀγροὺς» τοῦ Χάωνος.—«Χίλια κομμάτια» τοῦ Στάνλεϋ.—Μικρὰ διάφορα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Ρεμβασμοὶ» «Ὁ αἰχμάλωτος», «Γλυκεῖα Σκηνογραφία», «Ἡ Ζωή», «Τὸ καθῆκον», «Μὲ τὸν Σιδηρόδρομο», κτλ. «Ὁ Γρύλλος» κτλ. «Ἀπ' τὰ θαλασσινὰ τραγούδια μου», «Ἕνας περίπατος τῆς ἀνοίξεως», «Ἡ εὐχή μου», «Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Μαΐου», «Πρωτομαγιά». (κοινὰ καὶ ἄτεχνα.)—«Τὸ ὄνειρόν μου» (πολὺ προσωπικόν.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1915. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια.

Νέα ψευδώνυμα: Αὔρα τοῦ Εὐξείνου, κ. (Ξ. Μ.) Ἐξόριστος Πρίγκιψ, ἀ. (Σᾶς ἀρέσει;) Ὀνειροπόλος Καλαμῶν, ἀ. (Ν.Σ.) Πράσινο Διαβολάκι, ἀ. (†;†) Ἐλευθερωτής, ἀ. (Ι. Β.) Μαραμένο Γιοῦλι, ἀ. (Φ. Κ.) Δοξασμένο Λάβαρο, ἀ (Γ. Σ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ταλλάξουν:
—τὸ Ἐθνικὸν Ὄνειρον (0) μὲ Λίγ' ἀπ' Ὅλα, Βασιλῆαν τὸν Δράκοντα, Ἀνθισμένην Βαμβακιάν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἰωάν. Ν. Ιλλ. (ναί, ἐὰν κληρωθῇ συνδρομητής, ἡ συνδρομή του παρατείνεται κατὰ τρεῖς μῆνας.) Ἑλληνικὴν Αἴγλην (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα· ἡ πρώτη ἐπιτυχία θὰ φέρῃ καὶ ἄλλας.) Χάωνα (ἔστειλα 21ον διότι ὁ 22ος τιμᾶται δρ. 2,50.) Λήθην (ἔστειλα.) Θησέα (ὄχι, διότι οἱ γερμανομαθεῖς εἶνε σχετικῶς ὀλίγοι· ἐνῷ γαλλικὰ γνωρίζουν ὅλοι· αὐτὴ ἡ γλῶσσα, βλέπεις, εἶνε ὑποχρεωτική.) Νικήταν Π. (θὰ διαβάσω τὴν κωμωδίαν σου μόλις εὐκαιρήσω, καὶ θὰ σοῦ 'πῶ.) Χάριτα (ἐλήφθησαν· δὲν μποροῦν νὰ μένουν αἰωνίως οἱ ἴδιοι· ἄλλοι φεύγουν, ἄλλοι ἔρχονται.) Σουνιάδα Ἀθηνᾶν (ἀπαιτεῖται νὰ ἐγκριθῇ καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ νὰ κληρωθῇ· ὥστε δὲν εἰμπορῶ νὰ σοῦ ὑποσχεθῶ τίποτε.) Ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου (σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις.) Χ. Ν. (μόνον τῶν συνδρομητῶν ποῦ ἔχουν ψευδώνυμον δημοσιεύονται· καὶ αὐτὰ ἐὰν ἐγκριθοῦν καὶ ἐὰν κληρωθοῦν.) Ἐξόριστον Πρίγκιπα (καλῶς νὰ ἔλθῃς.) Πριγκίπισσαν τῶν Δολλαρίων (τί πταιω ἐὰν δὲν ἐκληρώθη κανένα; τὰ ἄλλα ποῦ σοῦ ἐδημοσίευσα, νομίζεις ὅτι τὸ ἔκαμα ἐπίτηδες; ἐκληρώθησαν.) Σπ. Καλλιαρ. (ἔλαβα. εὐχαριστῶ.) Λεμεσιανὴν (ἔκαμες πολὺ καλά· βεβαίως, ἡ ὀρθογραφία εἰς τὰ Μαγικὰ Γράμματα τηρεῖται.) Ἕνωσιν τῆς Κρήτης (ἔστειλα· τὰ κοριτσάκια σὲ ἀντασπάζονται· πολὺ εὔμορφη ἡ ἐπιστολή σου.) Κυπριακὸν Ἀστέρα, (διότι δὲν ἐκληρώθησαν.) Ἄγρυπνον Φύλακα (ἔστειλα· ὁ κ. Π. σοῦ ἀπήντησεν ἰδιαιτέρως.) Φλοῖσβον τοῦ Βοσπόρου (τίποτε ἀπ' ὅ,τι ὑποθέτεις· δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἀπλούστατα διότι δὲν ἐκληρώθησαν.) Πειρακτήριον (ὁ κ. Π. σοῦ ἀπήντησεν ἰδιαιτέρως.) Κυματοβόλον Ποσειδῶνα (ἐχάρην πολὺ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς μαμμᾶς· ἐὰν αὐτὰ ἔχει ὁ πόλεμος!...) Γενναιόψυχον Στρατηλάτην (καλὰ ἔκαμες· διὰ τὸ ἄλλο ζήτημα ποῦ μ' ἐρωτᾷς, δὲν γνωρίζω τίποτε.) Χαρίλ. Ν. Τσον. (ναί· ἀλλὰ συμμορφούμενοι μὲ τὸν 'Οδηγόν.) Ἐλευθερωτὴν (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.) Μόζαρτ (ἔστειλα· εἶχε γίνῃ παρεξήγησις.) Ψάρι τῆς Ξηρᾶς (ὄχι, δὲν ἐνδιαφέρονται τὰ παιδιά.) Ναυτάκι τῆς Λήμνου (ἔστειλα.) Σκλαβωμένον Ἕλληνα, Σημαιοφόρον Ἕλληνα κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 20ὴν Ἀπριλίου, θἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1915

Κατὰ τὰ παοκηρυχθέντα τὴν 16 Ἀπριλίου τὸ πρωΐ ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 1228, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ προπληρώσαντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδρομὴν ἐτησίαν ἐννεάμηνον, ἑξάμηνον ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας συμπεριελαμβάνετο ἡ 15 Ἀπριλίου. Ἐκληρώθησαν δὲ κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς 59 ἀριθμοί:

1026. ἐκέρδισεν ἓν ὡρολόγιον τῆς τσέπης.

598, 1241, ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογήν του.

130, 1752, 1904, ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογήν του.

1457, 774, 317, 657, ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογήν του.

99, 1300, 1614, 1091, 496, ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν Διαπλάσεως τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

201, 894, 565, 1796, 957, ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης».

1853, 70, 715, 1507, 17, 1198, 429, 1975, 1063, 276, ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων φρ. 3.50.

1496, 849, 2023, 366, 147, 1597, 1276, 1713, 576, 692, 284, 1651, 1371, 1826, 1468, 633, 1532, 928, 1774, 810, ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μὲν τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν θὰ γίνῃ μαζὶ μὲ τὸ 22ον φύλλον τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, χωρὶς νὰ δικαιοῦται τις νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δώρου δι' ἄλλου, οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατόχους τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκέρδισαν τόμους κατ' ἐκλογήν των, ἀπηυθύναμεν σῆμερον ἐπιστολήν, παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μᾶς ὁρίσουν ποίους τόμους ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν.

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ 1915 θὰ γίνῃ τὴν 15 Ἰουλίου καὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ συνδρομηταί, ὅσοι ἐπλήρωσαν ἤδη, ἢ θὰ πληρώσουν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Κληρώσεως συνδρομὴν ἐτησίαν, ἢ ἐννεάμηνον, ἢ ἑξάμηνον, ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ συμπεριλαμβάνεται ἡ 15η Ἰουλίου 1915. Εἶνε δὲ τὰ Δῶρα τῆς Τρίτης Κληρώσεως ὅμοια μὲ τὰ τῆς ἀνωτέρω Δευτέρας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 149ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Ἀπριλίου—Ἰουλίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 21ης Ἰουνίου ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

261. Λεξίγριφος

Ρῆμα εἶνε τὸ πρῶτόν μου,
Τὸ δεύτερον ἐπίσης·
Καὶ Μοῦσαν εἰς τὸ σύνολον
Θὰ ἰδῇς καὶ θἀπορήσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

262. Συλλαβόγριφος

Σύμφωνα δύο
Μ' ἀντωνυμία
Ποτάμι κάνουν
Στὴ Θεσσαλία.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μέλλοντος Ἐφευρέτου

263. Μεταγραμματισμὸς

Βγάλε ψῖ καὶ βάλε πῖ,
Καὶ θὰ ἰδῇς εἰς τὴ στιγμὴ
Ἀπ' τὴ βάρκα του νὰ βγῇ
Καὶ στὴν τσέπη σου νὰ μπῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πριγκηπίσσης τῶν Δολλαρίων

264. Τρίγωνον

* * * * * * = Ἀντωνυμία.
* * * * * = Ἀντωνυμία.
* * * * = Ἀντωνυμία.
* * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
* * = Ἀντωνυμία.
* = Σύμφωνον.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κερκυραϊκοῦ Διαβόλου

265. Διπλῆ ποικίλη Ἀκροστιχίς.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀπαιτοῦν βασιλέα τῆς Σπάρτης. Τὸ δὲ τρίτον τῆς πρώτης, τὸ τέταρτον τῆς δευτέρας, τὸ πέμπτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, προσφιλὲς περιοδικόν:

1. Λουτρόπολις ἑλληνική. 2, Πόλις τῆς Ἑλλάδος. 3, Ἔνδοξος πρωτεύουσα. 4, Εἶδος θήκης δερματίνης (τσάντας). 5, Ἀθηναῖος ἀρχιτέκτων. 6, Πόλις τῆς Γαλλίας. 7, Παιδὶ τοῦ δρόμου, συνώνυμον τοῦ μάγκα 8, Ἐπίθετον σημαῖνον τὸν διαρκοῦντα πολὺν καιρόν. 9, Ἄθροισμα νήσων τοῦ Αἰγαίου. κατεχόμενον νῦν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πεταχτῆς Νεραϊδούλας

266. Παραλληλόγραμμον.

Λ***Σ
Μ***Σ
Κ***Σ
Μ***Σ
Ν***Σ

Ἀντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως, ὥστε νὰ ἀναγινώσκωνται δώδεκα ἐν ὅλῳ διάφοροι λέξεις, ἤτοι πέντε ὁριζοντίως καὶ ἑπτὰ καθέτως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μαγευμένου Ρόδου

267. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 1 5 4 6 7 8 8 = Πέλαγος.
2 1 8 4 1 = Κράτος.
3 4 7 8 = Ἀκρωτήριον.
4 8 2 4 1 4 = Κράτος.
5 3 4 1 = Ἀριθμός.
6 1 3 2 4 1 = Σπλάγχνον.
7 6 1 = Μονὰς βάρους.
8 4 5 3 7 8 = Ὄρυκτον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰσθήματος τῆς Πατρίδος

268. Φύρδην Μίγδην.

Σήταρε ὀνεῖκοι διανακὶ σεῖμιν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ὑποδούλου Ἑλληνίδος

269. Φωνηεντόλιπον.

τς - πδς - ** - μν - ρζ - πκρ - ** - δ - κρπ - γλκς

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πουπουλένιας

270. Ριῖφος.

Κίσσαβος i
Ι L ἄσπρο Ὄλυμπος στενὰ i j i
Πεντέλη i i i
i

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βουλγαροφάγου Εὐζώνου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 8

90. Μενέλαος (μὲ ναί, λαός.)—91. Ἰαπωνία-Ἱσπανία.—92. Ἐλασσὼν-ἐλάσσων.—93. Ὁ Σείριος, ἡ Συρία.

ΠΡΟΚΛΗΣ 95. Ἀφρικὴ - φρίκη=α+(Ἥρα - η
ΜΑΧΑΙΡΑ =) Ρᾶ+(Βιας - ς
ΠΥΡΑΜΙΣ =) βία = ΑΡΑΒΙΑ. — 96 - 100.
ΠΑΡΑΛΟΣ Διὰ τοῦ Σ: Νόσος,
ΣΟΛΩΜΟΣ Σῦρος, Κάσος, σέλας, σῆμα.—101. ΧΑΛΚΟΣ (Χειμὼν, Αἰώνιος, Λανθασμένον, Κύριος, Ὁμοῦ, Σκοτεινός.) —102. Στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζήτει δὲ τὰ βελτίω. — 103. Κάκιστον ἡ ἀπιστία (κακ εἰς τὸν - ἴα - π' εἰς τι - α.)
ΝΙΚΗΤΑΣ
ΑΙΝΕΙΑΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, στω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ στοιχεῖα ἁπλᾶ τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἁπλαί,— Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.]

[ΙΕ — 22]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΕΝΩΣΙΣ,,

Ἱδρύθη παράρτημα ἐν Λευκωσίᾳ. Πρόεδρος: Νικ. Γιαννόπουλος, Ἀντιπρόεδρος: Πετρ. Μιχαηλίδης, Γραμματεύς: Χρ. Ἰωάννου, Ταμίας: Εὐριπ. Μενοικεύς, Σύμβουλος: Εὐριπ. Γιαννόπουλος.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου, ἐλήφθησαν ἀπὸ 15—21 Ἀπριλίου

ΑΘΗΝΩΝ: Κων. Μπάρδης, Α. Π. Γιάνναρος, Ὀδ. Καλλίνικος, Γ. Χ. Πουλάκος, Ἰωάννα Χ. Πουλάκου, Μ. Σ. Κοσμετάτος, Κόρη τοῦ Ἰονίου, Ἐπ.Μ.Σακελλαρόπουλος, Λευκὴ Περιστερά, Ἱππότης τῆς Ὀμίχλης, Ἀσπασία Α. Πυλαρινοῦ. Παλαίμων Μελικέρτης, Θελξιόπεια ἡ τοῦ Φόρκυνος, Χαρ. Π. Τοονόπουλος, Δ. Α. Ἀργυρίου, Κατίνα Γ. Μπαρκούρη, Εὐφροσύνη Β. Βέργου, Π. Ε. Ζάχος, Ψαρὶ τῆς Ξηρᾶς, Ι. Ν. Πλατσῆς. Κ. Ν. Τσίμπας, Ι. Σ. Χαραμῆς, Λουΐζα Δ. Κοντοπούλου, Ἑλένη Π. Γιαννάρου, Ἠὼ Π. Γιαννάρου, Μόσχα Δ. Μπίση, Σκλαβωμένος Ἕλλην, Λιλὴ Καλογεροπούλου, Ρουμελιωτάκι, Ἀνδρέας Ν. Ἰγγλέσης

ΒΕΛΚΑΣ: Ἥρωΐς τῆς Λήμνου, Δημνιοπούλα.

ΒΟΛΟΥ: Δημ. Π. Παπαδημητρίου.

ΓΥΘΕΙΟΥ: Σ. Χ. Οἰκονομάκος.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Παν. Λ. Ζώης.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Χ. Γ. Λιαπάκης.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Δ. Θεμελῆς, Α. Λεύκοβιτς, Δημ. Ἀρχιμανδρίτης, Δ. Γ. Μανούσης, Ε.Δ. Συνιάρης.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Ν. Η. Σπυρόπουλος.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σοφὸς τοῦ Μέλλοντος, Μαρία Κ. Καμβύσα. Ἑλένη Ἀργυροῦ, Ἰουλία Φιλιώκη, Λουκία Δ. Κακολίρη, Λούλα Καχρίλα.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Λαφνοστεφὴς Βασιλεύς.

ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Σουνιὰς Ἀθηνᾶ.

ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ: Νικ. Γ. Γιαννόπουλος. Ξενοκρατουμένη Κύπρος.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Α. Ν. Παβέλλας.

ΟΔΗΣΣΟΥ: Ἥρως τῶν Βαλκανίων.

ΠΑΡΓΗΣ: Μέντωρ Ζουλιέττης.

ΠΑΤΡΩΝ: Πατρινὸ Ναυτόπουλο, Στ. Β. Ἀσβεστᾶς.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Δ. Α. Λοβέρδος, Α. Ι. Ἰωαννίδης, Ι. Μ. Ἀθανασιάδης, Α. Α. Οἰκονομόπουλος, Α. Α. Λοβέρδος, Α. Χατζῆς, Β.Δ.Μάλλας, Φ. Μ. Σβέμπερ, Δ.Σ.Χρηστίδης, Ἀλεξάνδρα Α.Φούφα, Β. Κ. Μουσάκος, Ἀλεξάνδρα Πρίμα, Μίμης Κωνσταντινίδης, Δοξασμένο Λάβαρο, Αὔγ. Λεονάρδος, Γ. Ἀττάρ, Ἀλ. Φοίφας.

ΣΥΡΟΥ: Ν. Π. Τσουπρακάκης, Ν. Ι. Βάτης. Μαρουσὼ Ν. Κοτζιᾶ.

ΥΔΡΑΣ: Φρουρὸς τῆς Ἐπταλόφου.

ΧΙΟΥ: Γαλιάντρα, Γαλανὴ Χιωτοπούλα.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς τέσσερες: ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ Β. ΒΕΡΓΟΥ ἐν Ἀθήναις, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ ἐν Ἰωαννίνοις, ΕΛΕΝΗ ΑΡΓΥΡΟΥ ἐν Κερκύρᾳ, καὶ ΜΙΜΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ἐν Πειραιεῖ, οἱ ὁποῖοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Μαΐου.

Τύποις Καταστημάτων «ΝΕΟΥ ΑΣΤΕΩΣ» Κοραῆ 4, Ἀθῆναι.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	δρ.8.—	Ἐτησία	φρ. 10,—
Ἑξάμηνος	» 4,50	Ἑξάμηνος	» 5,50
Τρίμηνος	» 2,50	Τρίμηνος	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ.10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος *Ἐν Ἀθήναις, 2 Μαΐου 1915* *Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 22*

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

Ἀφίνων ἄλυτον αὐτὸ τὸ πρόβλημα, ὁ Ραοὺλ παρακολούθει διὰ τοῦ βλέμματος τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ ράγκου, οἱ ὁποῖοι παρεσκευάζαν, ὡς εἴπομεν, τὸ γεῦμα τῶν ταξειδιωτῶν.

Τάγροτικὰ αὐτὰ γεύματα δὲν ὁμοιάζουν διόλου μ' ἐκεῖνα ποῦ εἶχεν ἰδῇ ὡς τώρα εἰς τὸ Βουένος-Ἄϋρες. Ἕνα παιδὶ καβαλλικεύει τὸ ἄλογόν του καὶ καλπάζει μέχρις ἑνὸς ποιμνίου ποῦ βόσκει εἰς τὰ περίχωρα. Ἁρπάζει ἀπὸ ἐκεῖ ἕνα πρόβατον καὶ τοῦ περνᾷ εἰς τὰ πόδια ἕνα σχοινὶ ποῦ τελειώνει εἰς δύο σιδηρᾶς σφαίρας. Μετὰ δέκα λεπτὰ τὸ παιδὶ ἐπιστρέφει, φέρον τὸ δεμένον ζῶον εἰς τὸ ἐμπρόσθιον τῆς σέλλας του.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἰνδὴ εἶχεν ἑτοιμάσῃ ἀπέξω ἀπὸ τὸ ράγκο μίαν μεγάλην φωτιάν. Τὸ πρόβατον ἐσφάγη ἀμέσως καὶ ἐκόπη εἰς τεμάχια, τὰ ὁποῖα ἐπεράσθησαν εἰς μίαν σούβλαν κ' ἐτοποθετήθησαν διὰ νὰ ψηθοῦν εἰς τὴν φωτιάν. Τὰ κρέατα αὐτὰ ἐψήνοντο μαζὶ μὲ τὸ δέρμα ποῦ τὰ ἐκάλυπτε, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θὰ τοῖς ἔδιδε μίαν ὅλως ἰδιαιτέραν γεῦσιν καὶ νοστιμάδαν. Ἄλλως τε, οἱ ταξειδιῶται ὅλοι, ἐκτὸς τοῦ Ραοὺλ, ἦσαν συνειθισμένοι εἰς τὰ ἄγρια αὐτὰ γεύματα τῆς ἀργεντινῆς πάμπας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ μὶς Μπρὶδζ καὶ οἱ σύντροφοί της διεσκέδαζαν πυροβολοῦντες πουλιὰ μὲ τὰ τουφέκια ποῦ τὰ εἶχαν βγάλῃ ἀπὸ τὰς θήκας των.

Ὁ Ραοὺλ ἄφισε τὰ χωριατόπουλα νὰ ψήσουν τὰ κομμάτια τοῦ ἀρνιοῦ καί, καθὼς ἤκουσε τὸν πρῶτον πυροβολισμόν, ἔτρεξε πλησίον τῶν κυρίων του.

Τὸ θέαμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστη, ἦτο δι' αὐτὸν ἀπόμη πλέον ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ ἀζάντο. Ἡ μὶς Μπρὶδζ ἐκυνηγοῦσε, καὶ μὲ ποίαν δεξιότητα! Οὔτε ἕνα τιζερέτας οὔτε ἕνα τέρο-τέρο, οὔτε ἕνα τρυγόνι δὲν ἐπερνοῦσεν ἀπ' ἐμπρός της, χωρὶς νὰ πέσῃ ὑπὸ τὸ ἀμείλικτον τουφέκι τῆς Ἀμεριγκανίδος, τὸ ὁποῖον ἐν τούτοις δὲν ἔρριπτε παρὰ σφαίρας.

Οἱ χωρικοὶ τοῦ ράγκο καὶ τὰ παιδιὰ τὴν εἶχαν περιστοιχίσῃ. Χωρὶς νὰ λέγουν τίποτε,—διότι εἰς τὴν Πάμπαν δὲν ὁμιλοῦν πολύ,—ἀντήλλασσον βλέμματα καὶ νεύματα θαυμασμοῦ. Ἀλλ' ὅταν ἡ μὶς Μπρὶδζ εἶδε τὸν κύκλον τῶν θαυμαστῶν ποῦ ἐσχηματίσθη γύρω της, ἔδωσεν ἀποτόμως τὴν καραμπίναν της εἰς τὸν Ζὸ ἢ τὸν Λό,—καὶ μήπως ἤξευρε κανεὶς ποῖος ὁ ἕνας καὶ ποῖος ὁ ἄλλος;—καὶ ὡς δυσηρεστημένη ποῦ ἄφισε νὰ δειχθῇ στοὺς χωρικοὺς ἡ ἄλη θῶς ἔκτακτος δεξιότης της, ἐφώναξε:

— Ἀρκετὴ ὥρα ἐχάσαμε! Νὰ φᾶμε τώρα καὶ νὰ φύγωμε!

Κ' ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ἀζάντο, τὸ ὁποῖον ἐπέβλεπε μὲ στοργὴν μία γραῖα.

Τὸ ψητὸν διέχυνε τώρα μίαν ὀρεκτικωτάτην εὐωδίαν. Ἀμέσως ἐκάθησαν ὅλοι γύρω εἰς τὴν φωτιάν, ἄλλοι εἰς ἕνα κορμὸν δένδρου, ἄλλοι εἰς τὴν σέλλαν τοῦ ἀλόγου των καὶ ἄλλοι ἐντελῶς καταγῆς. Καὶ ἡ μὶς Μπρὶδζ, ὡς συνειθισμένη εἰς τοιαύτας ἐκδρομάς, ἐκάθησε κατάχαμα σταυροπόδι, μὲ τὴν χαριτωμένην ἐκείνην ἄνεσιν ποῦ ἐφανέρωναν ὅλα της τὰ κινήματα.

Ἡ κομψὴ καὶ λεπτὴ αὐτὴ νεᾶνις ἐφαίνετο ἐκεῖ εἰς τὸ στοιχεῖόν της.

Ὁ Ραοὺλ δὲν ἄργησε νὰ ὑποστῇ τὴν γοητείαν τοῦ παραδόξου πλάσματος, τὸ ὁποῖον συνεδύαζε τὴν χάριν τῆς ἀριστοκράτιδος, μὲ τὴν τόλμην, τὴν δύναμιν καὶ τὴν δεξιότητα μιᾶς χωρικῆς.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, κατὰ τὸ ἔθιμον τῆς πάμπας, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ

«Ἡ μὶς Μπρὶδζ ἔφερε τὸν σωληνίσκον εἰς τὸ στόμα της...» (Σελ. 174, στ. α'.)

«Ἡ μὶς Μπρὶδζ ἐκυνηγοῦσε...» (Σελ. 173, στ. β'.)